

ประจำปี พ.ศ. 2563

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

CMU-QA Curriculum

สำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ CMU-QA Curriculum

1. เหตุผลและความจำเป็น

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้ดำเนินการตรวจสอบระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในหน่วยงานทุกหน่วยงานมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 และได้ปรับเปลี่ยนจากการติดตามตรวจสอบคุณภาพมาเป็นการตรวจประเมินคุณภาพในปี พ.ศ. 2545 โดยกำหนดให้มีการตรวจประเมินคุณภาพในระดับส่วนงาน (คณะ วิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน และสำนัก) และมหาวิทยาลัย ตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่เรียกว่า ระบบ CMU-QA ซึ่งพัฒนาจากการผสมผสานแนวคิดของการควบคุมคุณภาพอย่างทั่วด้าน (Total Quality Management) การควบคุมคุณภาพมาตรฐาน ISO, Input process output และไคเซน) ต่อมาในปี พ.ศ. 2557 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของหน่วยย่อยของการอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ จึงได้กำหนดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 3 ระดับ คือ ระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน โดยให้เริ่มใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2557 ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงปรับปรุงระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องตามนโยบายของ สกอ. และมอบหมายสำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นหน่วยงานรับผิดชอบในการดำเนินการ

สำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษาในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบ จึงดำเนินการพัฒนาระบบและกระบวนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบายของ สกอ. โดยกำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 3 ระดับ คือ ระดับหลักสูตร ระดับส่วนงาน และระดับสถาบัน และได้นำเสนอ สกอ. เพื่อให้ความเห็นชอบระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทั้งในระดับหลักสูตร ระดับคณะ และสถาบัน ซึ่ง สกอ. ในการประชุมครั้งที่ 3/2558 เมื่อวันที่ 27 เมษายน 2558 ได้มีมติเห็นชอบระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยระดับหลักสูตรเห็นชอบให้ใช้ระบบที่ สกอ. พัฒนาขึ้นรวม 6 องค์ประกอบ และระดับคณะ สถาบัน เห็นชอบให้ใช้ระบบ CMU-EdPEx มหาวิทยาลัยจึงเริ่มดำเนินการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในทั้ง 3 ระดับตั้งแต่ปีการศึกษา 2557 เป็นต้นมา

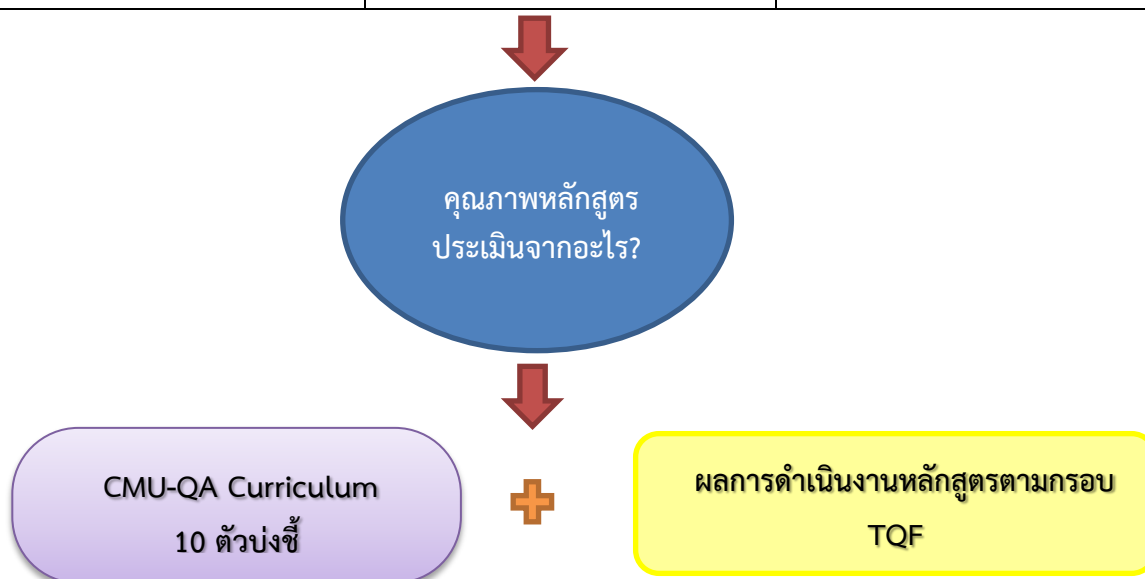
จากการดำเนินการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตั้งแต่ปีการศึกษา 2557 ถึงปัจจุบัน สำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้ดำเนินการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบและแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร โดยสอบถามความพึงพอใจและความคิดเห็นทั้งในส่วนของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งผลการประเมินพบว่า ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความเห็นว่าระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ สกอ. ยังไม่สามารถสะท้อนคุณภาพหลักสูตรของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้อย่างแท้จริง ระบบดังกล่าวใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลและรายงานผลการดำเนินงานค่อนข้างมาก ส่งผลต่อภาระงานของอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จึงมีความต้องการให้มหาวิทยาลัยพัฒนาระบบที่ง่ายต่อการดำเนินการและสะท้อนคุณภาพของหลักสูตรอย่างแท้จริง ประกอบกับกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ที่กำหนดให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาของตนเองได้

สำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา จึงเสนอมหาวิทยาลัยเพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน ระดับหลักสูตร ที่เรียกว่า CMU-QA Curriculum

โดยคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้ ดำเนินการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ สอดคล้องกับกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 และเป็นระบบที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ เอื้อต่อการนำไปปฏิบัติ มีระบบ ฐานข้อมูลสนับสนุนการดำเนินการและการรายงานผลการดำเนินงาน ซึ่งสามารถสรุปกรอบแนวคิดการ พัฒนาระบบได้ ดังนี้

2. กรอบแนวคิดการพัฒนาระบบ

<p>กฎกระทรวง การประกันคุณภาพ พ.ศ. 2561</p> <ul style="list-style-type: none"> • จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในให้เป็นไปตาม มาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับ • จัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาที่มุ่งคุณภาพตาม มาตรฐานการศึกษา และ ดำเนินการตามแผนที่กำหนด 	<p>มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 และมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน 3 ประเด็น ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนรู้ (Learner Person) - ผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม (Innovative Co-creator) - พลเมืองที่เข้มแข็ง (Active Citizen) 	<p>มติที่ประชุมคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนา ระบบ เมื่อวันที่ 2 มกราคม 2562 ในคราวประชุมครั้งที่ 1/2562</p> <ul style="list-style-type: none"> • มุ่งเน้นผลลัพธ์ • เอื้อต่อการนำไปปฏิบัติ • มีระบบฐานข้อมูลสนับสนุน การดำเนินการและการ รายงานผลการดำเนินงาน
--	--	--

โดยในปีการศึกษา 2561 มหาวิทยาลัยได้เริ่มดำเนินการประเมินหลักสูตรตามระบบ CMU-QA Curriculum และเมื่อการประเมินแล้วเสร็จ สำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้ดำเนินการสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร และผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรเกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (CMU-QA Curriculum) พร้อมทั้งนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะดังกล่าวมาใช้ในการพัฒนาและปรับปรุง ระบบ CMU-QA Curriculum เพื่อใช้สำหรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ประจำปีการศึกษา 2562 รายละเอียดดังนี้

3. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร (CMU-QA Curriculum)

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ หรือที่เรียกว่า CMU-QA Curriculum มีจำนวน 10 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

ตัวบ่งชี้	ชื่อตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
ตัวบ่งชี้ที่ 1	การบริหารจัดการหลักสูตรตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา	“ผ่าน” หรือ “ไม่ผ่าน”
ตัวบ่งชี้ที่ 2	อัตราการรับเข้าศึกษาตามแผนการศึกษา	“ไม่ประเมินให้คะแนน”
ตัวบ่งชี้ที่ 3	อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา	“ไม่ประเมินให้คะแนน”
ตัวบ่งชี้ที่ 4	อัตราการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร	“ไม่ประเมินให้คะแนน”
ตัวบ่งชี้ที่ 5	คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินกระบวนวิชาในหลักสูตร	“ค่าเฉลี่ยผลการประเมิน”
ตัวบ่งชี้ที่ 6	ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	“ค่าเฉลี่ยผลการประเมิน”
ตัวบ่งชี้ที่ 7	การบรรลุผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes)	“ไม่ประเมินให้คะแนน”
ตัวบ่งชี้ที่ 8	การทวนสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้	“ไม่ประเมินให้คะแนน”
ตัวบ่งชี้ที่ 9	คุณภาพบัณฑิตด้านคุณธรรม คุณภาพ และทักษะการเป็นพลเมืองโลก	“ค่าเฉลี่ยผลการประเมิน”
ตัวบ่งชี้ที่ 10 (ปริญญาตรี)	ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	“ร้อยละ 100 คะแนนเต็ม 5”
ตัวบ่งชี้ที่ 10 (ปริญญาโท)	ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	“ร้อยละ 40 คะแนนเต็ม 5”
ตัวบ่งชี้ที่ 10 (ปริญญาเอก)	ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	“ร้อยละ 80 คะแนนเต็ม 5”
ภาคผนวก ตัวบ่งชี้ 5.4 สกอ.	ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	“ไม่ประเมินให้คะแนน”

4. ตัวบ่งชี้ คำอธิบายตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมิน และการรายงานผลการดำเนินงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา

เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	ประกาศนียบัตร บัณฑิต/บัณฑิต ชั้นสูง
1. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร	✓	✓	✓	✓
2. คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร	✓	✓	✓	✓
3. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร		✓	✓	✓
4. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน		✓	✓	✓
5. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ		✓	✓	
6. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)		✓	✓	
7. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์		✓	✓	
8. การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา		✓	✓	
9. ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการ ค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา		✓	✓	
10. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ ในระดับบัณฑิตศึกษามีผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ		✓	✓	
11. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	✓	✓	✓	✓
รวม	3 ข้อ	11 ข้อ	11 ข้อ	5 ข้อ

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 1

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท/ประกาศนียบัตรบัณฑิต	เอก/ประกาศนียบัตร บัณฑิตชั้นสูง
1. จำนวน อาจารย์ประจำ หลักสูตร	ไม่น้อยกว่า 5 คนและเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น		

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

1. อาจารย์ 1 ท่าน สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรได้มากที่สุดเพียง 2 หลักสูตร เท่านั้น กรณี
 - หลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอกในสาขาวิชาเดียวกัน
 - หลักสูตรปกติและหลักสูตรพหุวิทยาการ (Multidisciplinary) ที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่ได้ประจำอยู่แล้ว และต้องเป็นหลักสูตรในระดับปริญญาตรี หรือระดับบัณฑิตศึกษาเหมือนกัน

2. **กรณีหลักสูตรปริญญาตรี**ที่มีแขนงวิชา/กลุ่มวิชาที่กำหนดให้ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน ให้ครบทุกแขนงวิชา/กลุ่มวิชาของหลักสูตร โดยมีคุณวุฒิครอบคลุมแขนงวิชา/กลุ่มวิชาที่เปิดสอน ทั้งนี้ แขนงวิชา/กลุ่มวิชาพิจารณาในส่วนของวิชาเอกเลือกที่กำหนดให้เลือกเรียนตั้งแต่ 30 หน่วยกิตขึ้นไป อาทิ หลักสูตรของคณะเกษตรศาสตร์มี 7 แขนงวิชา ควรจะมีอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมดไม่น้อยกว่า 21 คน เป็นต้น

3. **หลักสูตรพหุวิทยาการ (Multidisciplinary)** หมายถึง หลักสูตรที่นำเอาความรู้หลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ วิจัย จนกระทั่งผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ องค์ความรู้เป็นศาสตร์ใหม่ขึ้นหรือเกิดอนุศาสตร์ใหม่ขึ้น **โดยการจะกำหนดว่าหลักสูตรใดเป็นหลักสูตรพหุวิทยาการ ต้องผ่านการรับทราบจาก** สำนักงานปลัดกระทรวง อว. **ไม่ใช่กำหนดเองโดยหลักสูตร**

ตัวอย่างหลักสูตรที่เป็นพหุวิทยาการ เช่น วิศวกรรมชีวการแพทย์ (วิศวกรรมศาสตร์+แพทยศาสตร์) ภูมิศาสตร์สารสนเทศ (ภูมิศาสตร์+เทคโนโลยีสารสนเทศ) วิศวกรรมนาโน (วิศวกรรมศาสตร์+วิทยาศาสตร์-เคมี)

นอกจากนี้ ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องหลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา พ.ศ. 2549 ข้อ 4.4 ได้กำหนดลักษณะหลักสูตรแบบพหุวิทยาการ เป็นการนำวิทยาศาสตร์ประยุกต์ไปใช้พัฒนาความรู้และทักษะเชิงปฏิบัติการเฉพาะ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานในด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การศึกษา เคหการ และการดูแลสุขภาพ เพื่อสร้างความชำนาญเฉพาะทาง

ตัวอย่างหลักสูตรที่เป็นพหุวิทยาการ เช่น กลุ่มสาขาวิชาเทคโนโลยีทางการเกษตร เช่น เทคโนโลยีการผลิตพืช เทคโนโลยีการผลิตสัตว์ วนผลิตภัณฑ์ หรือกลุ่มวิชาเทคโนโลยีทางวิศวกรรมและอุตสาหกรรม เช่น เทคโนโลยีการพิมพ์ เทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีคมนาคม เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์

ตัวอย่างหลักสูตรที่ไม่ใช่พหุวิทยาการ เช่น คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การศึกษาเพื่อการพัฒนา การวัดผลการศึกษา การวิจัยการศึกษา

4. **กรณีที่หลักสูตรเป็นพหุวิทยาการจำเป็นหรือไม่ที่ต้องมีอาจารย์ที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรจากสาขาวิชาอื่น นอกคณะ หรือจะเป็นสาขาอื่นในคณะเดียวกัน**

หลักสูตรพหุวิทยาการเป็นหลักสูตรที่นำเอาความรู้หลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ วิจัย จนกระทั่งผู้เรียนสามารถพัฒนาองค์ความรู้ที่เป็นศาสตร์ใหม่ขึ้นหรือเกิดอนุศาสตร์ใหม่ขึ้น เช่น วิศวกรรมชีวการแพทย์ (วิศวกรรมศาสตร์+แพทยศาสตร์) วิศวกรรมนาโน (วิศวกรรมศาสตร์+เคมี) เป็นต้น ดังนั้น หลักสูตรควรทำให้มั่นใจว่า

มีอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมและเพียงพอต่อการจัดการศึกษาตามสาขาวิชาที่ปรากฏในหลักสูตร

5. อาจารย์ที่จะทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรได้ จะต้องมียุทธศาสตร์จ้างให้เป็นอาจารย์ประจำเต็มเวลา มีการระบุระยะเวลาการจ้างอย่างชัดเจนและไม่น้อยกว่า 9 เดือน ทั้งนี้ หากหมดสัญญาจ้าง คณะจะต้องขอเสนอปรับปรุงหลักสูตรเล็กน้อย (สมอ. 08) มายังมหาวิทยาลัย และยินยอมให้หมดสัญญาจ้างได้ไม่เกิน 3 เดือน
6. การนับจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตร คำว่า “ตลอดระยะเวลา” คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 11/2558 เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2558 ในประเด็นอาจารย์ประจำหลักสูตรอยู่ปฏิบัติงานตลอดระยะเวลานั้น ควรดูเจตนารมณ์ของเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ ในการตีความคำว่า “ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น” ซึ่งที่ประชุมได้ให้หลักการว่าการลาศึกษาต่อ/ลาออกของอาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมีการแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตรคนใหม่มาทดแทน หากได้มีการสรรหาอาจารย์ใหม่มาทดแทน แต่กระบวนการแต่งตั้งให้เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรยังไม่ถึงขั้นตอนของสภามหาวิทยาลัย โดยอยู่ในขั้นตอนของกระบวนการในระดับคณะแล้ว จึงถือได้ว่ามหาวิทยาลัยได้มีการดำเนินการให้มีอาจารย์ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา แต่ในระบบ CHE QA Online จะไม่สามารถเพิ่มชื่ออาจารย์ท่านนั้นเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรได้ ซึ่งจะส่งผลให้ผลการประเมินของหลักสูตรไม่ผ่านในองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน ดังนั้น คณะควรจะต้องขอเสนอปรับปรุงหลักสูตรเล็กน้อย (สมอ. 08) มายังมหาวิทยาลัย เพื่อให้การประเมินในระบบ CHE QA Online เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
7. การลาศึกษาต่อของอาจารย์ประจำหลักสูตร มีหลักการดังนี้
 - 1) การลาศึกษาต่อเต็มเวลา ไม่สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรได้
 - 2) การลาศึกษาต่อบางเวลาหรือภาคฤดูร้อน ที่ไม่กระทบกับเวลาในการปฏิบัติงานสามารถทำหน้าที่อาจารย์ประจำหลักสูตรได้ (มติคณะอนุกรรมการด้านมาตรฐานฯ ครั้งที่ 1/60 เมื่อวันที่ 9 มกราคม 2560)

ในกรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรลาศึกษาต่อระหว่างการจัดการศึกษา หลักสูตรควรมีการวางแผนล่วงหน้าในการเตรียมทดแทนอาจารย์ประจำหลักสูตร ดังนั้น ในการพิจารณาว่าผ่านองค์ประกอบที่ 1 หรือไม่นั้น จะพิจารณาว่าผู้รับผิดชอบหลักสูตรมิได้เพิกเฉย และได้ดำเนินการผ่านคณะไปยังมหาวิทยาลัยเพื่อแจ้ง สำนักงานปลัดกระทรวง อว. รับทราบ (แบบฟอร์ม สมอ. 08) ในการเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตรเพื่อให้มีอาจารย์ประจำหลักสูตรท่านใหม่ปฏิบัติหน้าที่แทนอาจารย์ประจำหลักสูตรเดิมที่ขอลาศึกษา

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 2

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท/ประกาศนียบัตรบัณฑิต	เอก/ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
2. คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร	คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน อย่างน้อย 2 คน	มีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอนวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอน	

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

1. อาจารย์ประจำคุณวุฒิปริญญาตรี (หลักสูตร 6 ปี) สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาตรีได้ เนื่องจากเกณฑ์กำหนดให้อาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาวิชาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน อย่างน้อย 2 คน
2. การพิจารณาว่าคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาของหลักสูตรนั้นหรือไม่ ให้พิจารณาการแบ่งสาขาวิชาตาม ISCED2013 ของ UNESCO
3. กรณีตำแหน่งทางวิชาการให้พิจารณาจากผลงานทางวิชาการและประสบการณ์การทำงานวิจัยด้วย

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 3

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท/ประกาศนียบัตรบัณฑิต	เอก/ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
3. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	-	คุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน จำนวนอย่างน้อย 3 คน	คุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ขึ้นไป ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันจำนวนอย่างน้อย 3 คน

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน 3 คน หมายถึง 3 คนใน 5 คนของอาจารย์ประจำหลักสูตร

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 4

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท/ประกาศนียบัตรบัณฑิต	เอก/ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
4. คุณสมบัติของ อาจารย์ผู้สอน	-	1. อาจารย์ประจำหรือผู้ทรง คุณวุฒิภายนอกสถาบัน มี คุณวุฒิปริญญาโท หรือดำรง ตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ใน สาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่ สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ด้านการสอน และ 3. มีประสบการณ์ในการทำวิจัย ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษา เพื่อรับปริญญา	1. อาจารย์ประจำหรือผู้ทรง คุณวุฒิภายนอกสถาบัน มีคุณวุฒิ ปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทาง วิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่ สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ด้านการสอน และ 3. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับ ปริญญา

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

หลักสูตรปริญญาโท กำหนดว่าให้อาจารย์ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอกเป็นอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรระดับปริญญาโทได้ แม้จะยังไม่มียผลงานวิจัยหลังจากสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้ ภายในระยะเวลา 2 ปี นับจากวันที่เริ่มสอนจะต้องมีผลงานวิจัยจึงจะสามารถเป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาเอก และเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกได้

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 5 และ 6

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท/ประกาศนียบัตรบัณฑิต	เอก/ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
5. คุณสมบัติของ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลักและ อาจารย์ที่ปรึกษาการ ค้นคว้าอิสระ	-	1. เป็นอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทาง วิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่ สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับ ปริญญา	
6. คุณสมบัติของ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)	-	1. เป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีคุณวุฒิปริญญา เอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ใน สาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับ ปริญญา	

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

1. การพิจารณากรณีอาจารย์เกษียณอายุงานหรือลาออกจากราชการ ดังนี้
 - 1) หลักสูตรสามารถจ้างอาจารย์ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ซึ่งเกษียณอายุงานหรือลาออกจากราชการ กลับเข้ามาทำงานแบบเต็มเวลาหรือบางเวลาได้ โดยใช้ระบบการจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย คือมีสัญญาจ้างที่ให้ค่าตอบแทนเป็นรายเดือนและมีการกำหนดภาระงานไว้อย่างชัดเจน อาจารย์ดังกล่าวสามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอนได้
 - 2) “อาจารย์เกษียณอายุงาน” สามารถปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักได้ต่อไปจนนักศึกษาสำเร็จการศึกษา หากนักศึกษาได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระก่อนการเกษียณอายุ
2. ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก หมายถึง ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3. อาจารย์ประจำที่สำเร็จการศึกษาวุฒิปริญญาตรี ต้องได้รับการเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกโดยสภาวิชาชีพ จึงสามารถเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมได้ หากมีเงื่อนไขเป็นไปตามเกณฑ์การประเมิน
4. กรณีนักวิจัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการศึกษาาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2557 สามารถแต่งตั้งอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ดังนั้น นักวิจัยสามารถดำเนินการขออนุมัติแต่งตั้งเป็นอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะได้
แนวทางบริหารเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 ข้อ 7.6 ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ หมายถึง บุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เปิดสอนเป็นอย่างดี ซึ่งอาจเป็นบุคลากรที่ไม่อยู่ในสายวิชาการ หรือเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน โดยไม่ต้องพิจารณาด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักต้องเป็นบุคลากรประจำในสถาบันเท่านั้น ส่วนผู้เชี่ยวชาญเฉพาะที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจเป็นบุคลากรประจำในสถาบัน หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงในสาขาวิชานั้นๆ เป็นที่ยอมรับในระดับหน่วยงานหรือระดับกระทรวงหรือวงการศึกษาที่พาด้านนั้น เทียบได้ไม่ต่ำกว่าระดับ 9 ขึ้นไป ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนด ในกรณีหลักสูตรปริญญาเอกไม่มีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอนที่ได้รับคุณวุฒิปริญญาเอก หรือไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่รองศาสตราจารย์ขึ้นไปในสาขาวิชาที่เปิดสอนสถาบันอุดมศึกษาอาจแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านแทนเป็นกรณีๆ ไป โดยความเห็นชอบของสภาสถาบันอุดมศึกษา และต้องแจ้งสำนักงานปลัดกระทรวง อว. ให้รับทราบการแต่งตั้งนั้นด้วย
5. จะเริ่มนับว่าเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ เมื่อโครงร่างวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระของนักศึกษาได้รับการอนุมัติ

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 7

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท/ประกาศนียบัตรบัณฑิต	เอก/ประกาศนียบัตรบัณฑิต ชั้นสูง
7. คุณสมบัติของ อาจารย์ผู้สอน วิทยานิพนธ์	-	1. อาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน ที่มีคุณวุฒิ ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำ กว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษา เพื่อรับปริญญา	

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การประเมินกำหนดให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ผู้สอนวิทยานิพนธ์ ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน ดังนั้น การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิภายในสถาบัน (มหาวิทยาลัย) มาเป็นอาจารย์ผู้สอนวิทยานิพนธ์อาจไม่สอดคล้องตามเกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 8

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท/ประกาศนียบัตรบัณฑิต	เอก/ประกาศนียบัตรบัณฑิต ชั้นสูง
8. การตีพิมพ์ เผยแพร่ผลงานของ ผู้สำเร็จการศึกษา	-	(เฉพาะแผน ก เท่านั้น) ต้องเป็นรายงานสืบเนื่องฉบับ เต็มในการประชุมทางวิชาการ (proceedings) หรือวารสาร หรือสิ่งพิมพ์วิชาการซึ่งอยู่ใน รูปแบบเอกสารหรือ สื่อ อิเล็กทรอนิกส์	วารสารหรือสิ่งพิมพ์วิชาการที่มี กรรมการภายนอกมาร่วม กลั่นกรอง (peer review) ซึ่งอยู่ ในรูปแบบเอกสาร หรือ สื่อ อิเล็กทรอนิกส์

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

วิทยานิพนธ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับสิ่งประดิษฐ์ การจดทะเบียนสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตรสามารถทดแทนการตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการได้ โดยพิจารณาจากปีที่ได้รับสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร ไม่ใช่ปีที่ขอจด

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 9

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท/ประกาศนียบัตรบัณฑิต	เอก/ประกาศนียบัตรบัณฑิต ชั้นสูง
9. ภาระงาน อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์และ การค้นคว้าอิสระ ในระดับ บัณฑิตศึกษา	-	วิทยานิพนธ์ อาจารย์ 1 คน ต่อ นักศึกษา 5 คน การค้นคว้าอิสระ อาจารย์ 1 คน ต่อ นักศึกษา 15 คน หากเป็นที่ปรึกษาทั้ง 2 ประเภทให้เทียบสัดส่วน นักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ 1 คนเทียบเท่ากับนักศึกษาที่ ค้นคว้าอิสระ 3 คน	วิทยานิพนธ์ อาจารย์ 1 คน ต่อ นักศึกษา 5 คน

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

1. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 ข้อ 10.1 ระบุว่า “อาจารย์ประจำ 1 คนให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท และปริญญาเอกได้ไม่เกิน 5 คน หากหลักสูตรใดมีอาจารย์ประจำที่มีศักยภาพพร้อมที่จะดูแลนักศึกษาได้มากกว่า 5 คน ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถาบันอุดมศึกษานั้น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 10 คน” ในทางกฎหมาย สภาสถาบันอุดมศึกษาถือเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น หากสถาบันอุดมศึกษาเห็นว่าอาจารย์มีศักยภาพพร้อมที่จะดูแลนักศึกษาได้มากกว่า 5 คน ให้เสนอ สภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาให้ความเห็นชอบเป็นรายไป แต่ทั้งนี้ อาจารย์ประจำ 1 คน จะดูแลนักศึกษาในฐานะที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักได้ไม่เกิน 10 คน และการขยายจำนวนนักศึกษาในกรณีนี้ใช้ได้เฉพาะกรณีวิทยานิพนธ์เท่านั้น ไม่นับรวมการค้นคว้าอิสระ
2. นับภาระงานตามเกณฑ์เฉพาะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระหลัก (Major Advisor) เท่านั้น โดยนับนักศึกษาทั้งหมดที่อยู่ในความดูแลรายภาคการศึกษา และลงทะเบียนรายวิชาวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระรวมทั้งรักษาสถานภาพเท่านั้น **ทั้งนี้ เมื่อนักศึกษาสอบวิทยานิพนธ์แล้วเสร็จ สามารถตัดชื่อนักศึกษารายนั้นออก และรับนักศึกษารายใหม่เข้ามาอยู่ในความดูแลได้ โดยไม่ต้องรอให้นักศึกษารายนั้นได้รับการอนุมัติให้สำเร็จการศึกษา**

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 10

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท/ประกาศนียบัตรบัณฑิต	เอก/ประกาศนียบัตรบัณฑิต ชั้นสูง
10. อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์และการ ค้นคว้าอิสระในระดับ บัณฑิตศึกษามี ผลงานวิจัยอย่าง ต่อเนื่องและสม่ำเสมอ	-	อย่างน้อย 1 เรื่องในรอบ 5 ปีโดยนับรวมปีที่ประเมิน	

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

ผลงานวิจัยนับรวมบทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 11

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท/ประกาศนียบัตร บัณฑิต	เอก/ประกาศนียบัตร บัณฑิตชั้นสูง
11. การปรับปรุง หลักสูตรตามรอบ ระยะเวลาที่กำหนด	ต้องไม่เกิน 5 ปี (จะต้อง ปรับปรุงให้เสร็จและ อนุมัติ/ให้ความเห็นชอบ โดยสภามหาวิทยาลัย/ สถาบัน เพื่อให้หลักสูตร ใช้งานในปีที่ 6)	ต้องไม่เกิน 5 ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จและอนุมัติ/ให้ ความเห็นชอบโดยสภามหาวิทยาลัย/สถาบัน เพื่อให้ หลักสูตรใช้งานในปีที่ 6)	

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

1. สำหรับหลักสูตร 5 ปีประกาศใช้ในปีที่ 7 หรือหลักสูตร 6 ปี ประกาศใช้ในปีที่ 8
2. การปรับปรุงหลักสูตรตามเกณฑ์การประเมินนี้ หมายถึง การปรับปรุงหลักสูตรในระดับมาก

ตัวบ่งชี้ที่ 1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา

เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	ประกาศนียบัตร บัณฑิต/บัณฑิต ชั้นสูง
1. จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	✓	✓	✓	✓
2. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	✓	✓	✓	✓
3. คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร	✓	✓	✓	✓
4. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน	✓	✓	✓	✓
5. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ		✓	✓	
6. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)		✓	✓	
7. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์		✓	✓	
8. การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา		✓	✓	
9. ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการ ค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา		✓	✓	
10. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่ กำหนด	✓	✓	✓	✓
รวม	5 ข้อ	10 ข้อ	10 ข้อ	5 ข้อ

ผลการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1.1 กำหนดไว้เป็น “ผ่าน” และ “ไม่ผ่าน” หากไม่ผ่านเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่ง ถือว่าหลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 1

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร	
	ประเภทวิชาการ	ประเภทวิชาชีพ
1. จำนวนอาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	- ไม่น้อยกว่า 5 คน และ - เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ - ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

1. **อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร** หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารและ พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตาม ประเมินผล และการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอด ระยะเวลาที่จัดการศึกษา โดยจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรในเวลา เดียวกันไม่ได้ ยกเว้นมหาวิทยาลัยหรือสหวิทยาการให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้อีกหนึ่ง หลักสูตร และเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสามารถเข้าได้เกิน 2 คน
2. หากเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ใช้เกณฑ์มาตรฐาน พ.ศ. 2558 สามารถเป็นอาจารย์ประจำ หลักสูตรอื่นที่ใช้เกณฑ์ฯ 58 ได้ แต่เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอื่นที่ใช้เกณฑ์ฯ 58 หรือ อาจารย์ประจำหลักสูตรอื่นที่ใช้เกณฑ์ฯ 48 ไม่ได้ ในทางกลับกันอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ใช้ เกณฑ์ฯ 48 สามารถไปเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรอื่นที่ใช้เกณฑ์ฯ 58 ได้ แต่เป็นอาจารย์ประจำ หลักสูตรที่ใช้เกณฑ์ฯ 48 หรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ใช้เกณฑ์ฯ 58 ไม่ได้ ทั้งนี้ เว้นหลักสูตร พหุวิทยาการ ที่ตรงหรือสัมพันธ์กันในระดับเดียวกันได้อีก 1 หลักสูตรเท่านั้น
3. **หลักสูตรพหุวิทยาการ (Multidisciplinary)** หมายถึง หลักสูตรที่นำเอาความรู้หลายศาสตร์หรือ หลายอนุศาสตร์เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ วิจัย จนกระทั่งผู้เรียน สามารถพัฒนาความรู้ องค์ความรู้เป็นศาสตร์ใหม่ขึ้นหรือเกิดอนุศาสตร์ใหม่ขึ้น **โดยการจะกำหนดว่า หลักสูตรใดเป็นหลักสูตรพหุวิทยาการ ต้องผ่านการรับทราบจาก** สำนักงานปลัดกระทรวง อว. **ไม่ใช่ กำหนดเองโดยหลักสูตร**
ตัวอย่างหลักสูตรที่เป็นพหุวิทยาการ เช่น วิศวกรรมชีวการแพทย์ (วิศวกรรมศาสตร์+แพทย ศาสตร์) ภูมิศาสตร์สารสนเทศ (ภูมิศาสตร์+เทคโนโลยีสารสนเทศ) วิศวกรรมนาโน (วิศวกรรมศาสตร์+วิทยาศาสตร์-เคมี)
นอกจากนี้ ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องหลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา พ.ศ. 2549 ข้อ 4.4 ได้กำหนดลักษณะหลักสูตรแบบพหุวิทยาการ เป็นการนำวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ไปใช้พัฒนาความรู้และทักษะเชิงปฏิบัติการเฉพาะ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานในด้าน อุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การศึกษา เคหการ และการดูแลสุขภาพ เพื่อสร้างความ ชำนาญเฉพาะทาง
ตัวอย่างหลักสูตรที่เป็นพหุวิทยาการ เช่น กลุ่มสาขาวิชาเทคโนโลยีทางการเกษตร เช่น เทคโนโลยี การผลิตพืช เทคโนโลยีการผลิตสัตว์ วนผลิตภัณฑ์ หรือกลุ่มวิชาเทคโนโลยีทางวิศวกรรมและ อุตสาหกรรม เช่น เทคโนโลยีการพิมพ์ เทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีคมนาคม เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์
ตัวอย่างหลักสูตรที่ไม่ใช่พหุวิทยาการ เช่น คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การศึกษาเพื่อการพัฒนา การวัดผล การศึกษา การวิจัยการศึกษา (ที่มา : คณะอนุกรรมการปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับ อุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 7/2549 เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2549)
4. **กรณีหลักสูตรปริญญาตรี**ที่มีแขนงวิชา/กลุ่มวิชาซึ่งกำหนดให้ต้องมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน ให้ครบทุกแขนงวิชา/กลุ่มวิชาของหลักสูตร โดยมีคุณวุฒิครอบคลุมแขนง วิชา/กลุ่มวิชาที่เปิดสอน ทั้งนี้ แขนงวิชา/กลุ่มวิชาพิจารณาในส่วนของวิชาเอกเลือกที่กำหนดให้

เลือกเรียนตั้งแต่ 30 หน่วยกิตขึ้นไป อาทิ หลักสูตรของคณะเกษตรศาสตร์มี 7 แขนงวิชา ควรจะมี อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทั้งหมดไม่น้อยกว่า 21 คน เป็นต้น

5. อาจารย์ที่จะทำหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้ จะต้องมีความรู้และประสบการณ์ด้านหลักสูตรได้ เป็นอาจารย์ประจำ เต็มเวลา มีการระบุระยะเวลาการจ้างอย่างชัดเจนและไม่น้อยกว่า 9 เดือน ทั้งนี้ หากหมดสัญญาจ้าง คณะจะต้องขอเสนอปรับปรุงหลักสูตรเล็กน้อย (สมอ. 08) มายังมหาวิทยาลัย และยินยอมให้ หมดสัญญาจ้างได้ไม่เกิน 3 เดือน

6. การนับจำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตร คำว่า “ตลอดระยะเวลา” คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 11/2558 เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2558 ในประเด็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอยู่ปฏิบัติงานตลอด ระยะเวลา นั้น ควรดูเจตนารมณ์ของเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ ในการตีความคำว่า “ต้องมีอาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น” ซึ่งที่ประชุมได้ให้หลักการว่า การลาศึกษาต่อ/ลาออกของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องมีการแต่งตั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตรคนใหม่มาทดแทน หากได้มีการสรรหาอาจารย์ใหม่มาทดแทน แต่กระบวนการแต่งตั้งให้ เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรยังไม่ถึงขั้นตอนของสภามหาวิทยาลัย โดยอยู่ในขั้นตอนของ กระบวนการในระดับคณะแล้ว จึงถือได้ว่ามหาวิทยาลัยได้มีการดำเนินการให้มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา

7. การลาศึกษาต่อของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีหลักการดังนี้

- 1) การลาศึกษาต่อเต็มเวลา ไม่สามารถเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้
- 2) การลาศึกษาต่อบางเวลาหรือภาคฤดูร้อน ที่ไม่กระทบกับเวลาในการปฏิบัติงาน สามารถทำ หน้าที่ที่อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้ (มติคณะอนุกรรมการด้านมาตรฐานฯ ครั้งที่ 1/60 เมื่อ วันที่ 9 มกราคม 2560)

ในกรณีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรลาศึกษาต่อระหว่างการจัดการศึกษา หลักสูตรควรมี การวางแผนล่วงหน้าในการเตรียมทดแทนอาจารย์ประจำหลักสูตร ดังนั้น ในการพิจารณาว่าผ่าน องค์ประกอบที่ 1 หรือไม่นั้น จะพิจารณาว่าหลักสูตรมีได้เฟิกเฉย และได้ดำเนินการผ่านคณะไปยัง มหาวิทยาลัยเพื่อแจ้งสำนักงานปลัดกระทรวง อว. รับทราบ (แบบฟอร์ม สมอ. 08) ใน การเปลี่ยนแปลงอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเพื่อให้มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรท่านใหม่ปฏิบัติ หน้าที่ที่แทนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเดิมที่ขอลาศึกษา

ในกรณีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรขอลาเพิ่มพูนความรู้ เป็นระยะเวลาตั้งแต่ 6-12 เดือน อาจส่งผลให้อาจารย์ท่านนั้นไม่สามารถดูแลบริหารจัดการหลักสูตรได้ จึงควรดำเนินการแต่งตั้ง อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรท่านใหม่ ให้รับหน้าที่แทนในช่วงที่ท่านเดิมไม่อยู่ และควรทำเรื่องแจ้ง ให้สำนักงานปลัดกระทรวง อว. รับทราบ

8. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาการจัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น ทั้งนี้ เพื่อความต่อเนื่องของการบริหารจัดการหลักสูตรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แต่หลักสูตร สามารถเปลี่ยนแปลงอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้ ถ้ามีเหตุผลหรือความจำเป็นเพื่อประโยชน์ต่อ การบริหารและพัฒนาหลักสูตร

9. **ครูคลินิกรับคุณวุฒิปริญญาตรี** หากเป็นอาจารย์ผู้สอนนักศึกษาปริญญาตรีก่อนเกณฑ์ประกาศใช้ เท่านั้นสามารถอนุโลมคุณวุฒิระดับปริญญาตรีได้

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 2

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร	
	ประเภทวิชาการ	ประเภทวิชาชีพ
2. คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง 	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน 2 ใน 5 คน ต้องมีประสบการณ์ในด้านการปฏิบัติการ

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

1. การพิจารณาว่าคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาของหลักสูตรนั้นหรือไม่ ให้พิจารณาการแบ่งสาขาวิชาตาม ISCED2013 ของ UNESCO
2. กรณีตำแหน่งทางวิชาการให้พิจารณาจากผลงานทางวิชาการและประสบการณ์การทำงานวิจัยด้วย

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 3

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร	
	ประเภทวิชาการ	ประเภทวิชาชีพ
3. คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - ไม่จำกัดจำนวนและประจำได้มากกว่าหนึ่งหลักสูตร 	

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

1. อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่เปิดสอน ซึ่งมีหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกัน แต่ต้องเป็นหลักสูตรที่อาจารย์ผู้นั้นมีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร

2. กรณีที่หลักสูตรเป็นสหวิทยาการจำเป็นหรือไม่ที่ต้องมีอาจารย์ที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรจากสาขาวิชาอื่น นอกคณะ หรือจะเป็นสาขาอื่นในคณะเดียวกัน หลักสูตรสหวิทยาการเป็นหลักสูตรที่นำเอาความรู้หลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ วิจัย จนกระทั่งผู้เรียนสามารถพัฒนาองค์ความรู้ที่เป็นศาสตร์ใหม่ขึ้นหรือเกิดอนุศาสตร์ใหม่ขึ้น ดังนั้น หลักสูตรควรทำให้มั่นใจว่ามีอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมและเพียงพอต่อการจัดการศึกษาตามสาระวิชาที่ปรากฏในหลักสูตร หากอาจารย์จากสาขาวิชาอื่นจะทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก (หรือร่วม) หลักสูตรต้องแต่งตั้งอาจารย์ท่านนั้นเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร ทั้งนี้ต้องมีคุณสมบัติในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรสหวิทยาการนั้น (เกณฑ์ 58)

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 4

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร	
	ประเภทวิชาการ	ประเภทวิชาชีพ
4. คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์ประจำ <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - หากเป็นอาจารย์ผู้สอนก่อนเกณฑ์นี้ประกาศใช้ อนุโลมคุณวุฒิระดับปริญญาตรีได้ ● อาจารย์พิเศษ <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาโท หรือคุณวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและมีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนไม่น้อยกว่า 6 ปี - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น 	

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

1. **อาจารย์ประจำ** หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรนั้น ที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของการอุดมศึกษาและปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา
2. **อาจารย์พิเศษ** หมายถึง ผู้สอนที่ไม่ใช่อาจารย์ประจำ
3. การจัดหาอาจารย์พิเศษมาช่วยสอนในรายวิชาต่างๆ ของแต่ละหลักสูตร โดยมีอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นผู้รับผิดชอบในรายวิชานั้นๆ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ในข้อ 10.1.3 และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ข้อ 10.3.5 และ 10.4.5 ประเด็นอาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้นๆ ทั้งนี้ หากรายวิชาใดมีความ

จำเป็นต้องใช้ความเชี่ยวชาญของบุคลากรภายนอกมากกว่าร้อยละ 50 สถาบันอุดมศึกษาสามารถดำเนินการได้ แต่ต้องมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนา นักศึกษาตลอดการจัดการเรียนการสอนของรายวิชานั้นๆ ด้วย โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบันอุดมศึกษา (บันทึกข้อความที่ อว 0224/ว 653 ลงวันที่ 8 ตุลาคม 2562)

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 10

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร	
	ประเภทวิชาการ	ประเภทวิชาชีพ
10. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	- ต้องไม่เกิน 5 ปี ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรืออย่างน้อยทุกๆ 5 ปี	

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

การปรับปรุงหลักสูตรตามเกณฑ์การประเมินนี้ หมายถึง การปรับปรุงหลักสูตรในระดับมาก

หลักสูตรระดับปริญญาโทและเอก

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 1

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
1. จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่น้อยกว่า 3 คน และ - เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ - ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น 	

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

1. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผล และการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา โดยจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นพหุวิทยาการหรือสหวิทยาการให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้อีกหนึ่งหลักสูตร และเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสามารถเข้าได้เกิน 2 คน
2. หากเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ใช้เกณฑ์มาตรฐาน พ.ศ. 2558 สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรอื่นที่ใช้เกณฑ์ฯ 58 ได้ แต่เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอื่นที่ใช้เกณฑ์ฯ 58 หรืออาจารย์ประจำหลักสูตรอื่นที่ใช้เกณฑ์ฯ 48 ไม่ได้ ในทางกลับกันอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ใช้

เกณฑ์ฯ 48 สามารถไปเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรอื่นที่ใช้เกณฑ์ฯ 58 ได้ แต่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ใช้เกณฑ์ฯ 48 หรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ใช้เกณฑ์ฯ 58 ไม่ได้ ทั้งนี้ เว้นหลักสูตรระดับ โท-เอก สาขาวิชาเดียวกัน และหลักสูตรพหุวิทยาการ ที่ตรงหรือสัมพันธ์กันในระดับเดียวกัน ได้อีก 1 หลักสูตรเท่านั้น

3. **หลักสูตรพหุวิทยาการ (Multidisciplinary)** หมายถึง หลักสูตรที่นำเอาความรู้หลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ วิจัย จนกระทั่งผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ องค์ความรู้เป็นศาสตร์ใหม่ขึ้นหรือเกิดอนุศาสตร์ใหม่ขึ้น **โดยการจะกำหนดว่าหลักสูตรใดเป็นหลักสูตรพหุวิทยาการ ต้องผ่านการรับทราบจากสำนักงานปลัดกระทรวง อว. ไม่ให้กำหนดเองโดยหลักสูตร**

ตัวอย่างหลักสูตรที่เป็นพหุวิทยาการ เช่น วิศวกรรมชีวการแพทย์ (วิศวกรรมศาสตร์+แพทยศาสตร์) ภูมิศาสตร์สารสนเทศ (ภูมิศาสตร์+เทคโนโลยีสารสนเทศ) วิศวกรรมนาโน (วิศวกรรมศาสตร์+วิทยาศาสตร์-เคมี)

นอกจากนี้ ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องหลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา พ.ศ. 2549 ข้อ 4.4 ได้กำหนดลักษณะหลักสูตรแบบพหุวิทยาการ เป็นการนำวิทยาศาสตร์ประยุกต์ไปใช้พัฒนาความรู้และทักษะเชิงปฏิบัติการเฉพาะ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานในด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การศึกษา เคหการ และการดูแลสุขภาพ เพื่อสร้างความชำนาญเฉพาะทาง

ตัวอย่างหลักสูตรที่เป็นพหุวิทยาการ เช่น กลุ่มสาขาวิชาเทคโนโลยีทางการเกษตร เช่น เทคโนโลยีการผลิตพืช เทคโนโลยีการผลิตสัตว์ วนผลิตภัณฑ์ หรือกลุ่มวิชาเทคโนโลยีทางวิศวกรรมและอุตสาหกรรม เช่น เทคโนโลยีการพิมพ์ เทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีคมนาคม เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์

ตัวอย่างหลักสูตรที่ไม่ใช่พหุวิทยาการ เช่น คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การศึกษาเพื่อการพัฒนา การวัดผล การศึกษา การวิจัยการศึกษา (ที่มา : คณะอนุกรรมการปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 7/2549 เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2549)

4. อาจารย์ที่จะทำหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้ จะต้องมียุทธศาสตร์ให้เป็นอาจารย์ประจำเต็มเวลา มีการระบุระยะเวลาการจ้างอย่างชัดเจนและไม่น้อยกว่า 9 เดือน ทั้งนี้ หากหมดสัญญาจ้าง คณะจะต้องขอเสนอปรับปรุงหลักสูตรเล็กน้อย (สมอ. 08) มายังมหาวิทยาลัย และยินยอมให้หมดสัญญาจ้างได้ไม่เกิน 3 เดือน

5. **การนับจำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตร** คำว่า “ตลอดระยะเวลา” คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 11/2558 เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2558 ในประเด็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอยู่ปฏิบัติงานตลอดเวลานั้น ควรดูเจตนารมณ์ของเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ ในการตีความคำว่า “ต้องมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น” ซึ่งที่ประชุมได้ให้หลักการว่าการลาศึกษาต่อ/ลาออกของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องมีการแต่งตั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรคนใหม่มาทดแทน หากได้มีการสรรหาอาจารย์ใหม่มาทดแทน แต่กระบวนการแต่งตั้งให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรยังไม่ถึงขั้นตอนของสภามหาวิทยาลัย โดยอยู่ในขั้นตอนของ

กระบวนการในระดับคณะแล้ว จึงถือได้ว่ามหาวิทยาลัยได้มีการดำเนินการให้มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา

6. ในกรณีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรลาศึกษาต่อระหว่างการจัดการศึกษา หลักสูตรควรมีการวางแผนล่วงหน้าในการเตรียมทดแทนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ดังนั้น ในการพิจารณาว่าผ่านองค์ประกอบที่ 1 หรือไม่นั้น จะพิจารณาว่าผู้รับผิดชอบหลักสูตรมิได้เพิกเฉย และได้ดำเนินการผ่านคณะไปยังมหาวิทยาลัยเพื่อแจ้งสำนักงานปลัดกระทรวง อว. รับทราบ (แบบฟอร์ม สมอ. 08) ในการเปลี่ยนแปลงอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเพื่อให้มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรท่านใหม่ปฏิบัติหน้าที่แทนอาจารย์ประจำหลักสูตรเดิมที่ขอลาศึกษา
7. ในกรณีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรขอลาเพิ่มพูนความรู้ เป็นระยะเวลาตั้งแต่ 6-12 เดือน ส่งผลให้อาจารย์ท่านนั้นไม่สามารถดูแลบริหารจัดการหลักสูตรได้ จึงควรดำเนินการแต่งตั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรท่านใหม่ ให้รับหน้าที่แทนในช่วงที่ท่านเดิมไม่อยู่ และควรทำเรื่องแจ้งให้สำนักงานปลัดกระทรวง อว. รับทราบ
8. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาการจัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น ทั้งนี้ เพื่อความต่อเนื่องของการบริหารจัดการหลักสูตรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แต่หลักสูตรสามารถเปลี่ยนแปลงอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้ ถ้ามีเหตุผลหรือความจำเป็นเพื่อประโยชน์ต่อการบริหารและพัฒนาหลักสูตร

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 2

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
2. คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลังโดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลังโดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

1. การพิจารณาว่าคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาของหลักสูตรนั้นหรือไม่ ให้พิจารณาการแบ่งสาขาวิชาตาม ISCED2013 ของ UNESCO
2. กรณีตำแหน่งทางวิชาการให้พิจารณาจากผลงานทางวิชาการและประสบการณ์การทำงานวิจัยด้วย
3. ผลงานวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หมายถึง “ผลงานวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ” ดังนั้น ผลงานวิจัยที่เป็นรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์จึงต้องมีการเผยแพร่ด้วย

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 3

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
3. คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

1. อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่เปิดสอน ซึ่งมีหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกัน แต่ต้องเป็นหลักสูตรที่อาจารย์ผู้นั้นมีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร
2. ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง “ผลงานวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ” ดังนั้น ผลงานวิจัยที่เป็นรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์จึงต้องมีการเผยแพร่ด้วย
3. กรณีอาจารย์ที่จบใหม่ ยังไม่มีผลงานทางวิชาการหลังปริญญา ไม่สามารถถูกแต่งตั้งเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโท แต่สามารถเป็นอาจารย์ผู้สอนหลักสูตรปริญญาโทได้ ทั้งนี้ คณะ/ภาควิชา ควรส่งเสริมพัฒนาอาจารย์ให้ทำงานวิจัยอย่างเต็มที่และเร่งสร้างผลงานทางวิชาการ เพื่อให้มีประสบการณ์สูงขึ้นและสามารถเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ต่อไป
4. กรณีที่หลักสูตรเป็นสหวิทยาการจำเป็นหรือไม่ที่ต้องมีอาจารย์ที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรจากสาขาวิชาอื่น นอกคณะ หรือจะเป็นสาขาอื่นในคณะเดียวกัน หลักสูตรสหวิทยาการเป็นหลักสูตรที่นำเอาความรู้หลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ วิจัย จนกระทั่งผู้เรียนสามารถพัฒนาองค์ความรู้ที่เป็นศาสตร์ใหม่ขึ้นหรือเกิดอนุศาสตร์ใหม่ขึ้น ดังนั้น หลักสูตรควรทำให้มั่นใจว่ามีอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมและเพียงพอต่อการจัดการศึกษาตามสาระวิชาที่ปรากฏในหลักสูตร หากอาจารย์จากสาขาวิชาอื่นจะทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก (หรือร่วม) หลักสูตรต้องแต่งตั้งอาจารย์ท่านนั้นเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร ทั้งนี้ต้องมีคุณวุฒิในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรสหวิทยาการนั้น (เกณฑ์ 58)

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 4

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
4. คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน	<p>● อาจารย์ประจำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง <p>● อาจารย์พิเศษ</p> <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - มีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น 	<p>● อาจารย์ประจำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง <p>● อาจารย์พิเศษ</p> <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า - มีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

1. **อาจารย์ประจำ** หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรนั้น ที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของการอุดมศึกษาและปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา
2. **อาจารย์พิเศษ** หมายถึง ผู้สอนที่ไม่ใช่อาจารย์ประจำ
3. หลักสูตรปริญญาโท กำหนดให้อาจารย์ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอกเป็นอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรระดับปริญญาโทได้ แม้จะยังไม่มีผลงานวิจัยหลังจากสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้ ภายในระยะเวลา 2 ปี นับจากวันที่เริ่มสอนจะต้องมีผลงานวิจัยจึงจะสามารถเป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาเอก และเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกได้

4. กรณีอาจารย์พิเศษ หากไม่มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการใน 5 ปีย้อนหลัง ไม่สามารถเป็นอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาได้
5. การจัดหาอาจารย์พิเศษมาช่วยสอนในรายวิชาต่างๆ ของแต่ละหลักสูตร โดยมีอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นผู้รับผิดชอบในรายวิชานั้นๆ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ในข้อ 10.1.3 และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ข้อ 10.3.5 และ 10.4.5 ประเด็นอาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้นๆ ทั้งนี้ หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้ความเชี่ยวชาญของบุคลากรภายนอกมากกว่าร้อยละ 50 สถาบันอุดมศึกษาสามารถดำเนินการได้ แต่ต้องมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนา นักศึกษาตลอดการจัดการเรียนการสอนของรายวิชานั้นๆ ด้วย โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบันอุดมศึกษา (บันทึกข้อความที่ อว 0224/ว 653 ลงวันที่ 8 ตุลาคม 2562)

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 5

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
5. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	- เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า และดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	- เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า และดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

1. การพิจารณากรณีอาจารย์เกษียณอายุงานหรือลาออกจากราชการ ดังนี้
 - 1) หลักสูตรสามารถจ้างอาจารย์ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ซึ่งเกษียณอายุงาน หรือลาออกจากราชการ กลับเข้ามาทำงานแบบเต็มเวลาหรือบางเวลาได้ โดยใช้ระบบการจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย คือมีสัญญาจ้างที่ให้ค่าตอบแทนเป็นรายเดือนและมีการกำหนดภาระงานไว้อย่างชัดเจน อาจารย์ดังกล่าวสามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอนได้

2) “อาจารย์เกษียณอายุงาน” สามารถปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักได้ต่อไปจน นักศึกษาสำเร็จการศึกษา หากนักศึกษาได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระก่อนการ เกษียณอายุ

2. **อาจารย์ประจำที่สำเร็จการศึกษาวุฒิบัตร** ต้องได้รับการเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกโดยสภา วิชาชีพ จึงสามารถเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ และ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมได้ หากมีเงื่อนไขเป็นไปตามเกณฑ์การประเมิน

3. **กรณีนักวิจัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก** ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2557 สามารถแต่งตั้งอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ ทำหน้าที่เป็น อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ดังนั้นนักวิจัยสามารถ ดำเนินการขออนุมัติแต่งตั้งเป็นอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะได้

แนวทางบริหารเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 ข้อ 7.6 ผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะ หมายถึง บุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เปิดสอนเป็นอย่างดี ซึ่งอาจเป็น บุคลากรที่ไม่อยู่ในสายวิชาการ หรือเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน โดยไม่ต้องพิจารณาด้าน คุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้อง เป็นบุคลากรประจำในสถาบันเท่านั้น ส่วนผู้เชี่ยวชาญเฉพาะที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ร่วม อาจเป็นบุคคลากรประจำในสถาบัน หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงในสาขาวิชานั้นๆ เป็นที่ยอมรับในระดับหน่วยงานหรือระดับ กระทรวงหรือวงการศึกษาวิชานั้นๆ เทียบได้ไม่ต่ำกว่าระดับ 9 ขึ้นไป ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนด ในกรณีหลักสูตร ปริญญาเอกไม่มีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอน ที่ ได้รับคุณวุฒิปริญญาเอก หรือไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่รองศาสตราจารย์ขึ้นไปใน สาขาวิชาที่เปิดสอนสถาบันอุดมศึกษาอาจแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านแทนเป็นกรณีๆ ไป โดย ความเห็นชอบของสภาสถาบันอุดมศึกษา และต้องแจ้งสำนักงานปลัดกระทรวง อว. ให้รับทราบ การแต่งตั้งนั้นด้วย

4. จะเริ่มนับว่าเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ เมื่อ โครงร่างวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระของนักศึกษาได้รับการอนุมัติ

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 6

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
6. คุณสมบัติของ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)	<p>● อาจารย์ประจำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย 	
	<p>● ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก</p> <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 10 เรื่อง - หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบของสภาสถาบันและแจ้ง กกอ. ทราบ 	<p>● ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก</p> <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง - หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบของสภาสถาบันและแจ้ง กกอ. ทราบ

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

1. ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก หมายถึง ภายนอกมหาวิทยาลัย
2. ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ของหลักสูตรปริญญาโท หากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมีผลงานวิชาการที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติ 5 เรื่อง ก็สามารถเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมของหลักสูตรปริญญาโทได้
3. กรณีอาจารย์เกษียณอายุ แต่ไม่ได้กลับมาทำงานแบบเต็มเวลาหรือบางเวลา โดยใช้ระบบการจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย นับเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก หากแม้มีผลงานวิจัยครบจำนวนข้างต้น แต่ไม่มีผลงานวิจัยใน 5 ปีสุดท้าย ก็ไม่สามารถเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมได้

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 7

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
7. คุณสมบัติของ อาจารย์ผู้สอน วิทยานิพนธ์	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกไม่น้อยกว่า 3 คน ประธานผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องไม่เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรือที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ● อาจารย์ประจำหลักสูตร <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย ● ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 10 เรื่อง - หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบของสภาสถาบันและแจ้ง กกอ. ทราบ 	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกไม่น้อยกว่า 5 คน ประธานผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก ● อาจารย์ประจำหลักสูตร <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย ● ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง - หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบของสภาสถาบันและแจ้ง กกอ. ทราบ

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

1. อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ประกอบด้วย “อาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก” ดังนั้น อาจารย์ประจำภายในมหาวิทยาลัยที่จะเป็นอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องถูกแต่งตั้งเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรนั้น
2. อาจารย์ที่จบวุฒิปริญญาตรี สามารถเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ หากสภาวิชาชีพให้การรับรองการเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอก
3. นักวิจัยที่อยู่ในสถาบันวิจัยของมหาวิทยาลัยจะสามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ต้องถูกแต่งตั้งเป็นอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้สอนอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์
4. ในกรณีที่เนื้อหาของ IS/Thesis เป็นสหวิทยาการ เช่น สื่อสารมวลชน การตลาด บริหาร สามารถให้อาจารย์จากต่างคณะมาเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร และเป็นอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์หรือ IS ได้ หากมีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรนั้น
5. อาจารย์ที่เกษียณอายุไปแล้ว แต่ไม่ได้กลับเข้ามาทำงานแบบเต็มเวลาหรือบางเวลา โดยใช้ระบบการจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย ถือว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก สามารถเป็นอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ได้ หากมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ ไม่น้อยกว่า 10 เรื่อง (ในหลักสูตรปริญญาโท) หรือมีผลงานตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง (ในหลักสูตรปริญญาเอก)
6. ผู้เชี่ยวชาญ/นักวิจัย จากภายนอกสถาบัน (Visiting Scholar) มาทำงานวิจัยในมหาวิทยาลัยในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เช่น 1-5 ปี หรือเข้ามาทำงานวิจัยชั่วคราวในมหาวิทยาลัย โดยมหาวิทยาลัยไม่ได้ทำสัญญาจ้าง ถือว่าเป็นบุคลากรภายนอกสถาบัน สามารถเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในการสอบวิทยานิพนธ์ได้ หากมีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามเกณฑ์
7. ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ถ้ามีคุณวุฒิปริญญาโท และมีตำแหน่งทางวิชาการเป็นรองศาสตราจารย์หรือศาสตราจารย์ สามารถขอเสนอแต่งตั้งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกได้ โดยจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยและแจ้ง กกอ. ทราบ

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 8

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
8. การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา	แผน ก1 - ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศ กกอ.	แบบ 1 - ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ. อย่างน้อย 2 เรื่อง

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
	แผน ก2 - ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ. หรือนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการโดยบทความที่นำเสนอได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมทางวิชาการ (Proceeding)	แบบ 2 - ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ.
	แผน ข - รายงานการค้นคว้าหรือส่วนหนึ่งของการค้นคว้าอิสระต้องได้รับการเผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สืบค้นได้	

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

1. กรณีการยื่นเอกสารขอจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรถือว่ายังไม่เกิดองค์ความรู้ใหม่ รวมทั้งกรณีสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ เช่น หนังสือทั่วไป (book) หนังสือรวมเรื่องเฉพาะ (monograph) รวมบทความปริทัศน์ประจำปี (annual reviews) ไม่ได้เป็นการแสดงองค์ความรู้ใหม่ จึงไม่สามารถใช้แทนการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานระดับปริญญาเอกตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 (มติคณะอนุกรรมการด้านมาตรฐานฯ ครั้งที่ 12/59 เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2559)
2. รายงานการค้นคว้าอิสระของนักศึกษาปริญญาโท แผน ข ที่สำนักหอสมุดนำขึ้นเผยแพร่ online เข้าเกณฑ์การตีพิมพ์เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สืบค้นได้

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 9

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
9. ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> ● วิทยานิพนธ์ <ul style="list-style-type: none"> - อาจารย์คณาธิปริญาเอก 1 คน ต่อนักศึกษา 5 คน - หากอาจารย์คณาธิปริญาเอกและมีตำแหน่งทางวิชาการ หรือปริญญาโทและมีตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป 1 คนต่อนักศึกษา 10 คน ● การค้นคว้าอิสระ <ul style="list-style-type: none"> - อาจารย์คณาธิปริญาเอก 1 คน ต่อนักศึกษา 15 คน - หากเป็นที่ปรึกษาทั้ง 2 ประเภทให้เทียบสัดส่วนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ 1 คน เทียบเท่ากับนักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ 3 คน 	

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

นับภาระงานตามเกณฑ์เฉพาะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระหลัก (Major Advisor) เท่านั้น โดยนับนักศึกษาทั้งหมดที่อยู่ในความดูแลรายภาคการศึกษา และลงทะเบียนรายวิชาวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระรวมทั้งรักษาสถานภาพเท่านั้น **ทั้งนี้ เมื่อนักศึกษาสอบวิทยานิพนธ์แล้วเสร็จ สามารถตัดชื่อนักศึกษารายนั้นออก และรับนักศึกษารายใหม่เข้ามาอยู่ในความดูแลได้ โดยไม่ต้องรอให้นักศึกษารายนั้นได้รับการอนุมัติให้สำเร็จการศึกษา**

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 10

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
10. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	- ต้องไม่เกิน 5 ปี ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรืออย่างน้อยทุกๆ 5 ปี	

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

การปรับปรุงหลักสูตรตามเกณฑ์การประเมินนี้ หมายถึง การปรับปรุงหลักสูตรในระดับมาก

หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 1

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร	
	ประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง	
1. จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	- ไม่น้อยกว่า 5 คน และ - เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ - ประจําหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

1. **อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร** หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผล และการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา โดยจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นพบวิทยากรหรือสหวิทยากรให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้อีกหนึ่งหลักสูตร และเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสามารถซ้ำได้เกิน 2 คน
2. หากเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ใช้เกณฑ์มาตรฐาน พ.ศ. 2558 สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรอื่นที่ใช้เกณฑ์ฯ 58 ได้ แต่เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอื่นที่ใช้เกณฑ์ฯ 58 หรืออาจารย์ประจำหลักสูตรอื่นที่ใช้เกณฑ์ฯ 48 ไม่ได้ ในทางกลับกันอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ใช้

เกณฑ์ฯ 48 สามารถไปเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรอื่นที่ใช้เกณฑ์ฯ 58 ได้ แต่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ใช้เกณฑ์ฯ 48 หรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ใช้เกณฑ์ฯ 58 ไม่ได้ ทั้งนี้ เว้นหลักสูตรระดับ โท-เอก สาขาวิชาเดียวกัน และหลักสูตรพหุวิทยาการ ที่ตรงหรือสัมพันธ์กันในระดับเดียวกัน ได้อีก 1 หลักสูตรเท่านั้น

3. การนับจำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตร คำว่า “ตลอดระยะเวลา” คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 11/2558 เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2558 ในประเด็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอยู่ปฏิบัติงานตลอดระยะเวลานั้น ควรดูเจตนารมณ์ของเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ ในการตีความคำว่า “ต้องมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น” ซึ่งที่ประชุมได้ให้หลักการว่าการลาศึกษาต่อ/ลาออกของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องมีการแต่งตั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรคนใหม่มาทดแทน หากได้มีการสรรหาอาจารย์ใหม่มาทดแทน แต่กระบวนการแต่งตั้งให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรยังไม่ถึงขั้นตอนของสภามหาวิทยาลัย โดยอยู่ในขั้นตอนของกระบวนการในระดับคณะแล้ว จึงถือได้ว่ามหาวิทยาลัยได้มีการดำเนินการให้มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา
4. อาจารย์ที่จะทำหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้ จะต้องมียุทธศาสตร์จ้างให้เป็นอาจารย์ประจำเต็มเวลา มีการระบุระยะเวลาการจ้างอย่างชัดเจนและไม่น้อยกว่า 9 เดือน ทั้งนี้ หากหมดสัญญาจ้าง คณะจะต้องขอเสนอปรับปรุงหลักสูตรเล็กน้อย (สมอ. 08) มายังมหาวิทยาลัย และยินยอมให้หมดสัญญาจ้างได้ไม่เกิน 3 เดือน
5. ในกรณีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรลาศึกษาต่อระหว่างการจัดการศึกษา หลักสูตรควรมีการวางแผนล่วงหน้าในการเตรียมทดแทนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ดังนั้น ในการพิจารณาว่าผ่านองค์ประกอบที่ 1 หรือไม่นั้น จะพิจารณาว่าผู้รับผิดชอบหลักสูตรมิได้เพิกเฉย และได้ดำเนินการผ่านคณะไปยังมหาวิทยาลัยเพื่อแจ้ง สำนักงานปลัดกระทรวง อว. รับทราบ (แบบฟอร์ม สมอ. 08) ในการเปลี่ยนแปลงอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเพื่อให้มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรท่านใหม่ปฏิบัติหน้าที่แทนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเดิมที่ขอลาศึกษา
6. ในกรณีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรขอลาเพิ่มพูนความรู้ เป็นระยะเวลาตั้งแต่ 6-12 เดือน ส่งผลให้อาจารย์ท่านนั้นไม่สามารถดูแลบริหารจัดการหลักสูตรได้ จึงควรดำเนินการแต่งตั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรท่านใหม่ ให้รับหน้าที่แทนในช่วงที่ท่านเดิมไม่อยู่ และควรทำเรื่องแจ้งให้สำนักงานปลัดกระทรวง อว. รับทราบ
7. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาการจัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น ทั้งนี้ เพื่อความต่อเนื่องของการบริหารจัดการหลักสูตรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แต่หลักสูตรสามารถเปลี่ยนแปลงอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้ ถ้ามีเหตุผลหรือความจำเป็นเพื่อประโยชน์ต่อการบริหารและพัฒนาหลักสูตร

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 2

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร
	ประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
2. คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	- คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า ที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

1. การพิจารณาว่าคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาของหลักสูตรนั้นหรือไม่ ให้พิจารณาการแบ่งสาขาวิชาตาม ISCED2013 ของ UNESCO
2. กรณีตำแหน่งทางวิชาการให้พิจารณาจากผลงานทางวิชาการและประสบการณ์การทำงานวิจัยด้วย
3. ผลงานวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หมายถึง “ผลงานวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ” ดังนั้น ผลงานวิจัยที่เป็นรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์จึงต้องมีการเผยแพร่ด้วย

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 3

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร
	ประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
3. คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร	- คุณวุฒิขั้นต่ำระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า ที่มีตำแหน่งทางรองศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

1. อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่เปิดสอน ซึ่งมีหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกัน แต่ต้องเป็นหลักสูตรที่อาจารย์ผู้นั้นมีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร
2. ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง “ผลงานวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ” ดังนั้น ผลงานวิจัยที่เป็นรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์จึงต้องมีการเผยแพร่ด้วย

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 4

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร
	ประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
4. คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน	<p>● อาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ</p> <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง <p>กรณีอาจารย์พิเศษ อาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิระดับปริญญาเอก แต่ทั้งนี้ต้องมีคุณวุฒิชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน ไม่น้อยกว่า 4 ปี ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น</p>

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

1. **อาจารย์ประจำ** หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรนั้น ที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของการอุดมศึกษาและปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา
2. **อาจารย์พิเศษ** หมายถึง ผู้สอนที่ไม่ใช่อาจารย์ประจำ
3. กรณีอาจารย์พิเศษ หากไม่มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการใน 5 ปีย้อนหลัง **ไม่สามารถ** เป็นอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาได้
4. การจัดหาอาจารย์พิเศษมาช่วยสอนในรายวิชาต่างๆ ของแต่ละหลักสูตร โดยมีอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นผู้รับผิดชอบในรายวิชานั้นๆ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ในข้อ 10.1.3 และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ข้อ 10.3.5 และ 10.4.5 ประเด็นอาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้นๆ ทั้งนี้ หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้ความเชี่ยวชาญของบุคลากรภายนอกมากกว่าร้อยละ 50 สถาบันอุดมศึกษาสามารถดำเนินการได้ แต่ต้องมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานักศึกษาตลอดการจัดการเรียนการสอนของรายวิชานั้นๆ ด้วย โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบันอุดมศึกษา (บันทึกข้อความที่ อว 0224/ว 653 ลงวันที่ 8 ตุลาคม 2562)

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1 ข้อ 10

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร
	ประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
10. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	- ต้องไม่เกิน 5 ปี ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรืออย่างน้อยทุกๆ 5 ปี

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

การปรับปรุงหลักสูตรตามเกณฑ์การประเมินนี้ หมายถึง การปรับปรุงหลักสูตรในระดับมาก

ตัวบ่งชี้ที่ 2 อัตราการรับเข้าศึกษาตามแผนการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

จำนวนรับเข้าศึกษาตามแผนที่กำหนดในหลักสูตร จะแสดงประสิทธิภาพของกระบวนการรับนักศึกษา และเป็นข้อมูลป้อนกลับในการพัฒนากระบวนการรับนักศึกษา วิเคราะห์แนวโน้มความต้องการของตลาด ซึ่งส่งผลต่อการบริหารจัดการหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ

การรายงานผลการดำเนินงาน

1. ร้อยละของจำนวนรับเข้าศึกษาตามแผนการศึกษา

ภาคปกติ

ปีการศึกษา	2559	2560	2561	2562
จำนวนรับตามแผนที่กำหนดใน มคอ. 2				
จำนวนที่รับเข้าศึกษาจริง				
ร้อยละของจำนวนรับเข้าศึกษาตามแผนการศึกษา				

ภาคพิเศษ

ปีการศึกษา	2559	2560	2561	2562
จำนวนรับตามแผนที่กำหนดใน มคอ. 2				
จำนวนที่รับเข้าศึกษาจริง				
ร้อยละของจำนวนรับเข้าศึกษาตามแผนการศึกษา				

- หมายเหตุ : 1. จำนวนที่รับเข้าศึกษาจริง หมายถึง จำนวนนักศึกษาที่รายงานตัวเข้าศึกษาในหลักสูตร
2. ทุกหลักสูตรรายงานร้อยละของจำนวนรับเข้าศึกษาตามแผนการศึกษาที่ระบุใน มคอ. 2

2. ผลการวิเคราะห์ร้อยละของจำนวนรับเข้าศึกษาตามแผนการศึกษา

2.1 มีวิธีการ/กระบวนการรับเข้าศึกษาอย่างไร (การกำหนดจำนวนรับ การกำหนดคุณสมบัติของนักศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของหลักสูตร การประชาสัมพันธ์ การกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือก และการตัดสินใจรับเข้าศึกษา)

.....
.....
.....

2.2 กรณีมีแนวโน้มลดลงหรือไม่คงที่ : ปัจจัย/สาเหตุที่จำนวนรับเข้าศึกษาไม่เป็นไปตามแผนการศึกษาคืออะไร

กรณีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น : ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ส่งผลให้จำนวนรับเข้าศึกษาเป็นไปตามแผนการศึกษาคืออะไร

.....
.....
.....

2.3 มีวิธีการอย่างไรที่จะพัฒนากระบวนการรับเข้าศึกษาเพื่อให้ได้นักศึกษาเป็นไปตามจำนวนที่กำหนดและตรงตามความต้องการของหลักสูตร

.....
.....
.....

ตัวบ่งชี้ที่ 3 อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

หลักสูตรควรมีระบบในการพัฒนาความรู้พื้นฐาน การเตรียมความพร้อมทางการเรียนแก่นักศึกษา การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร การวางระบบการดูแลให้คำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร และมีความสามารถในการเรียนระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีความสุข ส่งผลให้อัตราการลาออก หรือการพ้นสภาพนักศึกษาน้อยลง

การรายงานผลการดำเนินงาน

1. การคงอยู่ของนักศึกษา (หลักสูตร 1 ปี)

ปีการศึกษา	จำนวนรับเข้าศึกษา จริงในแต่ละรุ่น (1)	จำนวนที่ลาออกและพ้นสภาพ สะสมจนถึงสิ้นปีการศึกษานั้นๆ (2)	สาเหตุของการลาออก และการพ้นสภาพ (ระบุ จำนวนตามสาเหตุ)
2562			

2. การคงอยู่ของนักศึกษา (หลักสูตร 2 ปี)

ภาคปกติ

ปีการศึกษา	จำนวนรับเข้าศึกษา จริงในแต่ละรุ่น (1)	จำนวนที่ลาออกและพ้นสภาพ สะสมจนถึงสิ้นปีการศึกษานั้นๆ			สาเหตุของการลาออก และการพ้นสภาพ (ระบุ จำนวนตามสาเหตุ)
		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	รวม (2)	
2561					
2562					

ภาคพิเศษ

ปีการศึกษา	จำนวนรับเข้าศึกษา จริงในแต่ละรุ่น (1)	จำนวนที่ลาออกและพ้นสภาพ สะสมจนถึงสิ้นปีการศึกษานั้นๆ			สาเหตุของการลาออก และการพ้นสภาพ (ระบุ จำนวนตามสาเหตุ)
		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	รวม (2)	
2561					
2562					

3. การคงอยู่ของนักศึกษา (หลักสูตร 3 ปี)

ภาคปกติ

ปีการศึกษา	จำนวนรับเข้า ศึกษาจริงใน แต่ละรุ่น (1)	จำนวนที่ลาออกและพ้นสภาพสะสมจนถึงสิ้น ปีการศึกษานั้นๆ				สาเหตุของการลาออก และ การพ้นสภาพ (ระบุจำนวนตามสาเหตุ)
		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	รวม (2)	
2560						
2561						
2562						

ภาคพิเศษ

ปีการศึกษา	จำนวนรับเข้า ศึกษาจริงใน แต่ละรุ่น (1)	จำนวนที่ลาออกและพ้นสภาพสะสมจนถึงสิ้น ปีการศึกษานั้นๆ				สาเหตุของการลาออก และ การพ้นสภาพ (ระบุจำนวนตามสาเหตุ)
		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	รวม (2)	
2560						
2561						
2562						

4. การคงอยู่ของนักศึกษา (หลักสูตร 4 ปี)

ภาคปกติ

ปีการศึกษา	จำนวน รับเข้า ศึกษาจริง ในแต่ละรุ่น (1)	จำนวนที่ลาออกและพ้นสภาพสะสมจนถึงสิ้นปี การศึกษานั้นๆ					สาเหตุของการ ลาออก และการพ้นสภาพ (ระบุจำนวนตาม สาเหตุ)
		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	รวม (2)	
2559							
2560							
2561							
2562							

ภาคพิเศษ

ปีการศึกษา	จำนวน รับเข้า ศึกษาจริง ในแต่ละรุ่น (1)	จำนวนที่ลาออกและพ้นสภาพสะสมจนถึงสิ้นปี การศึกษานั้นๆ					สาเหตุของการ ลาออก และการพ้นสภาพ (ระบุจำนวนตาม สาเหตุ)
		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	รวม (2)	
2559							

ปีการศึกษา	จำนวน รับเข้า ศึกษาจริง ในแต่ละรุ่น (1)	จำนวนที่ลาออกและพ้นสภาพสะสมจนถึงสิ้นปี การศึกษานั้นๆ					สาเหตุของการ ลาออก และการพ้นสภาพ (ระบุจำนวนตาม สาเหตุ)
		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	รวม (2)	
2560							
2561							
2562							

5. การคงอยู่ของนักศึกษา (หลักสูตร 5 ปี)

ภาคปกติ

ปีการศึกษา	จำนวน รับเข้า ศึกษาจริง ในแต่ละรุ่น (1)	จำนวนที่ลาออกและพ้นสภาพสะสมจนถึงสิ้นปี การศึกษานั้นๆ						สาเหตุของการ ลาออก และการพ้น สภาพ (ระบุ จำนวนตาม สาเหตุ)
		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 5	รวม (2)	
2558								
2559								
2560								
2561								
2562								

ภาคพิเศษ

ปีการศึกษา	จำนวน รับเข้า ศึกษาจริง ในแต่ละรุ่น (1)	จำนวนที่ลาออกและพ้นสภาพสะสมจนถึงสิ้นปีการศึกษา นั้นๆ						สาเหตุของการ ลาออก และการพ้น สภาพ (ระบุ จำนวนตาม สาเหตุ)
		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 5	รวม (2)	
2558								
2559								
2560								
2561								
2562								

6. การคงอยู่ของนักศึกษา (หลักสูตร 6 ปี)

ภาคปกติ

ปีการศึกษา	จำนวน รับเข้า ศึกษาจริง ในแต่ละรุ่น (1)	จำนวนที่ลาออกและพ้นสภาพสะสมจนถึงสิ้นปีการศึกษา นั้นๆ							สาเหตุของการ ลาออก และการพ้น สภาพ (ระบุ จำนวนตาม สาเหตุ)
		ชั้นปี ที่ 1	ชั้นปี ที่ 2	ชั้นปี ที่ 3	ชั้นปี ที่ 4	ชั้นปี ที่ 5	ชั้นปี ที่ 6	รวม (2)	
2557									
2558									
2559									
2560									
2561									
2562									

ภาคพิเศษ

ปีการศึกษา	จำนวน รับเข้า ศึกษาจริง ในแต่ละรุ่น (1)	จำนวนที่ลาออกและพ้นสภาพสะสมจนถึงสิ้นปีการศึกษา นั้นๆ							สาเหตุของการ ลาออก และการพ้น สภาพ (ระบุ จำนวนตาม สาเหตุ)
		ชั้นปี ที่ 1	ชั้นปี ที่ 2	ชั้นปี ที่ 3	ชั้นปี ที่ 4	ชั้นปี ที่ 5	ชั้นปี ที่ 6	รวม (2)	
2557									
2558									
2559									
2560									
2561									
2562									

หมายเหตุ : จำนวนที่รับเข้าศึกษาจริง หมายถึง จำนวนนักศึกษาที่รายงานตัวเข้าศึกษาในหลักสูตร

7. อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา

$$\text{อัตราการคงอยู่} = \frac{(1)-(2)}{(1)} \times 100$$

ร้อยละการคงอยู่ของ นักศึกษา	ปีการศึกษา 2559	ปีการศึกษา 2560	ปีการศึกษา 2561	ปีการศึกษา 2562
ชั้นปีที่ 1				
ชั้นปีที่ 2				
ชั้นปีที่ 3				
ชั้นปีที่ 4				
ชั้นปีที่ ..				

8. การวิเคราะห์ร้อยละการคงอยู่ของนักศึกษา

8.1 กรณีมีแนวโน้มลดลงหรือไม่คงที่ : ปัจจัย/สาเหตุที่ร้อยละการคงอยู่ของนักศึกษามีแนวโน้มลดลงหรือไม่คงที่คืออะไร

กรณีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง : ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ส่งผลให้ร้อยละการคงอยู่ของนักศึกษามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นคืออะไร

.....

.....

.....

8.2 มีวิธีการอย่างไรที่จะช่วยให้การคงอยู่ของนักศึกษาดีขึ้น อาทิ การพัฒนาความรู้พื้นฐาน การเตรียมความพร้อมทางการเรียน การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร การวางระบบการดูแลให้คำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา การสนับสนุนทุนการศึกษาหรือทุนวิจัย

.....

.....

.....

ตัวบ่งชี้ที่ 4 อัตราการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การสำเร็จการศึกษาตามแผนการศึกษาที่กำหนดเป็นการแสดงถึงคุณภาพของนักศึกษาที่รับเข้าศึกษา และการจัดการศึกษา ให้นักศึกษาสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาและตามเวลาที่หลักสูตรกำหนด ซึ่งการศึกษาวិเคราะห์ข้อมูลผลการดำเนินงานดังกล่าว เพื่อนำผลมาใช้ในการพัฒนาวิธีการรับเข้าศึกษา การเตรียมความพร้อม การวางระบบการให้คำปรึกษา และการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน

การรายงานผลการดำเนินงาน

ระดับปริญญาตรี

1. การสำเร็จการศึกษา (หลักสูตร 4 ปี)

ปีการศึกษา	จำนวน รับเข้าศึกษา จริงในแต่ละ รุ่น (1)	จำนวนนักศึกษาที่คงอยู่ในแต่ละชั้นปี				จำนวนสำเร็จ การศึกษา ตามหลักสูตร (2)
		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	
2559						
2560						
2561						
2562						

2. การสำเร็จการศึกษา (หลักสูตร 5 ปี)

ปีการศึกษา	จำนวน รับเข้าศึกษา จริงในแต่ละ รุ่น (1)	จำนวนนักศึกษาที่คงอยู่ในแต่ละชั้นปี					จำนวนสำเร็จ การศึกษาตาม หลักสูตร (2)
		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 5	
2558							
2559							
2560							
2561							
2562							

3. การสำเร็จการศึกษา (หลักสูตร 6 ปี)

ปีการศึกษา	จำนวนรับเข้าศึกษาจริงในแต่ละรุ่น (1)	จำนวนนักศึกษาที่คงอยู่ในแต่ละชั้นปี						จำนวนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร (2)
		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 5	ชั้นปีที่ 6	
2557								
2558								
2559								
2560								
2561								
2562								

ระดับบัณฑิตศึกษา

1. การสำเร็จการศึกษา (หลักสูตร 1 ปี)

ปีการศึกษา	จำนวนรับเข้าศึกษาจริง (1)	จำนวนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร (2)			
		2559	2560	2561	2562
2559					
2560					
2561					
2562					

2. การสำเร็จการศึกษา (หลักสูตร 2 ปี)

ปีการศึกษา	จำนวนรับเข้าศึกษาจริง (1)	จำนวนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร (2)			
		2559	2560	2561	2562
2558					
2559					
2560					
2561					

3. การสำเร็จการศึกษา (หลักสูตร 3 ปี)

ปีการศึกษา	จำนวนรับเข้า ศึกษาจริง (1)	จำนวนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร (2)			
		2559	2560	2561	2562
2557					
2558					
2559					
2560					

4. การสำเร็จการศึกษา (หลักสูตร 4 ปี)

ปีการศึกษา	จำนวนรับเข้า ศึกษาจริง (1)	จำนวนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร (2)			
		2559	2560	2561	2562
2556					
2557					
2558					
2559					

5. การสำเร็จการศึกษา (หลักสูตร 5 ปี)

ปีการศึกษา	จำนวนรับเข้า ศึกษาจริง (1)	จำนวนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร (2)			
		2559	2560	2561	2562
2555					
2556					
2557					
2558					

6. การสำเร็จการศึกษา (หลักสูตร 6 ปี)

ปีการศึกษา	จำนวนรับเข้า ศึกษาจริง (1)	จำนวนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร (2)			
		2559	2560	2561	2562
2554					
2555					
2556					
2557					

หมายเหตุ : 1. จำนวนที่รับเข้าศึกษาจริง หมายถึง จำนวนนักศึกษาที่รายงานตัวเข้าศึกษาในหลักสูตร
 2. กรณีหลักสูตรมีมากกว่าหนึ่งแผนการศึกษา สามารถรายงานจำนวนสำเร็จการศึกษาตามแผนการศึกษาที่ระบุใน มคอ. 2

7. อัตราการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

$$\text{อัตราการสำเร็จการศึกษา} = \frac{(2)}{(1)} \times 100$$

ปีการศึกษา	2559	2560	2561	2562
ร้อยละการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษา				
เป้าหมาย (ร้อยละ)				

8. การวิเคราะห์ร้อยละการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

8.1 กรณีมีแนวโน้มลดลงหรือไม่คงที่ : ปัจจัย/สาเหตุที่ร้อยละการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรมีแนวโน้มลดลงหรือไม่คงที่คืออะไร

กรณีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง : ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ส่งผลให้ร้อยละการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นคืออะไร

.....

.....

.....

8.2 ค่าเฉลี่ยระยะเวลาการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาในหลักสูตรในแต่ละปีเป็นเท่าไร ผลลัพธ์ที่ได้หลักสูตรพึงพอใจหรือไม่อย่างไร

ปีการศึกษา	2559	2560	2561	2562
ค่าเฉลี่ยระยะเวลาการสำเร็จการศึกษา				

.....

.....

.....

8.3 มีระบบในการส่งเสริมหรือสนับสนุนให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร หรือใช้ระยะเวลาการศึกษาที่น้อยลงอย่างไร

.....

.....

.....

ตัวบ่งชี้ที่ 5 คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินกระบวนการวิชาในหลักสูตร

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การประเมินผลการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงเนื้อหาสาระในหลักสูตร ปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนของอาจารย์ ตลอดจนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ในหลักสูตร นำไปสู่การพัฒนาให้เหมาะสม และส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อกระบวนการวิชาที่กำหนดในหลักสูตร **พิจารณาผลการประเมินกระบวนการวิชาที่เปิดสอนตามโครงสร้างหลักสูตร**

เกณฑ์การประเมิน

ใช้ค่าเฉลี่ยของผลการประเมินกระบวนการวิชาที่กำหนดในหลักสูตร (คะแนนเต็ม 5)

การรายงานผลการดำเนินงาน

1. ผลการประเมินกระบวนการวิชาในหลักสูตร

ภาคการศึกษาที่ 1/2562		ภาคการศึกษาที่ 2/2562		ค่าเฉลี่ยผลการประเมินกระบวนการวิชาในภาพรวมของหลักสูตร
ค่าเฉลี่ยผลการประเมินกระบวนการวิชาในภาพรวมของหลักสูตร	ร้อยละกระบวนการวิชาที่ได้รับการประเมิน	ค่าเฉลี่ยผลการประเมินกระบวนการวิชาในภาพรวมของหลักสูตร	ร้อยละกระบวนการวิชาที่ได้รับการประเมิน	

2. กระบวนการวิชาที่มีผลการประเมินต่ำกว่า 3.51

ภาคการศึกษาที่ 1/2562			ภาคการศึกษาที่ 2/2562		
รายชื่อกระบวนการวิชาที่ผลการประเมินต่ำกว่า 3.51	การวิเคราะห์ผลการประเมินตามรายการประเมินในแบบประเมิน	แนวทางแก้ไข/พัฒนา	รายชื่อกระบวนการวิชาที่ผลการประเมินต่ำกว่า 3.51	การวิเคราะห์ผลการประเมินตามรายการประเมินในแบบประเมิน	แนวทางแก้ไข/พัฒนา

3. ผลการพัฒนาตามข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษา (จากผลการประเมินปีการศึกษา 2561)

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	แนวทางการพัฒนาตามข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	ผลการดำเนินงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 6 ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งสำหรับการบริหารจัดการหลักสูตร คือ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สภาพความเป็นอยู่ของนักศึกษา การให้บริการและการอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษา อุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน ระบบอาจารย์ที่ปรึกษา และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ซึ่งการประเมินผลความพึงพอใจของนักศึกษาจะสามารถนำมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาในด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ให้เหมาะสมและเพียงพอต่อไป

เกณฑ์การประเมิน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินความพึงพอใจ (คะแนนเต็ม 5)

การรายงานผลการดำเนินงาน

1. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่สำคัญและจำเป็นสำหรับหลักสูตรคืออะไร

.....

.....

.....

2. มีระบบในการจัดหา ประเมิน และดูแลรักษาสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ให้มีความเพียงพอ ทันสมัย และพร้อมใช้งานอย่างไร

.....

.....

.....

3. ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่สำคัญและจำเป็นสำหรับหลักสูตร (ตามที่กำหนดในข้อ 1)

ปีการศึกษา 2559	ปีการศึกษา 2560	ปีการศึกษา 2561	ปีการศึกษา 2562

4. การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

4.1 กรณีมีแนวโน้มลดลงหรือไม่คงที่ : ปัจจัย/สาเหตุที่ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้มีแนวโน้มลดลงหรือไม่คงที่คืออะไร

กรณีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง : ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นคืออะไร

.....

.....

.....

4.2 มีระบบในการนำผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ไป
ปรับปรุงหรือพัฒนาให้ดีขึ้นอย่างไร

.....

.....

.....

ตัวบ่งชี้ที่ 7 การบรรลุผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes)

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Outcomes) เป็นผลที่คาดหวังหรือผลสำเร็จของหลักสูตร ซึ่งสะท้อนสิ่งที่ผู้เรียนต้องรู้ เข้าใจ และนำไปปฏิบัติได้ หลักสูตรควรกำหนด Learning Outcomes ของหลักสูตรที่ต้องการวัด ซึ่งการบรรลุ Learning Outcomes จะแสดงประสิทธิผลของการเรียนรู้ของผู้เรียน

การรายงานผลการดำเนินงาน

1. ความสอดคล้องระหว่าง วัตถุประสงค์ของหลักสูตร Learning Outcomes ของหลักสูตร (PLOs) Learning Outcomes ตามกรอบ TQF 5 ด้าน และมาตรฐานการอุดมศึกษาด้านผลลัพธ์ผู้เรียน 3 ด้าน

วัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ระบุใน มคอ.2	Learning Outcomes ของหลักสูตร (PLOs)	Learning Outcomes ตามกรอบ TQF 5 ด้าน	มาตรฐานการอุดมศึกษาด้านผลลัพธ์ผู้เรียน 3 ด้าน

คำนิยามตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561

1. ผู้เรียนรู้ (Learner Person)

เป็นผู้มีความเพียร ใฝ่เรียนรู้ และมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อก้าวทันโลกยุคดิจิทัลและ โลกในอนาคต และมีสมรรถนะ (competency) ที่เกิดจากความรู้ ความรอบรู้ด้านต่างๆ มีสุนทรียะ รักรักษ์ และประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย มีทักษะชีวิต เพื่อสร้างงานหรือสัมมาอาชีพ บนพื้นฐานของความพอเพียง ความมั่นคงในชีวิต และคุณภาพชีวิตที่ดี ต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม

2. ผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม (Innovative Co-creator)

เป็นผู้มีทักษะทางปัญญา ทักษะศตวรรษที่ 21 ความฉลาดดิจิทัล (digital intelligence) ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะข้ามวัฒนธรรม สมรรถนะการบูรณาการข้ามศาสตร์ และมีคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ เพื่อร่วมสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรมทางเทคโนโลยีหรือสังคม เพิ่มโอกาสและ มูลค่าให้กับตนเอง และสังคม

3. พลเมืองที่เข้มแข็ง (Active Citizen)

เป็นผู้มีความรักชาติ รักท้องถิ่น รู้ถูกผิด มีจิตสำนึกเป็นพลเมืองไทยและพลโลก มีจิตอาสา มีอุดมการณ์และมีส่วนร่วมในการพัฒนาชาติ บนหลักการประชาธิปไตย ความยุติธรรม ความเท่าเทียม เสมอภาค เพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน และการอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและประชาคมโลกอย่างสันติ

2. ผลการประเมิน Learning Outcomes

Learning Outcomes ของหลักสูตร (PLOs)/วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	วิธีการประเมิน	ผลการประเมิน

ตัวบ่งชี้ที่ 8 การทวนสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ที่นักศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของรายวิชาและหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เนื่องจากการทวนสอบจะสะท้อนผลรายวิชาและหลักสูตร อาทิ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่แต่ละรายวิชาได้รับการกระจายความรับผิดชอบจากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping) ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนสำหรับอาจารย์ผู้สอน และประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทางการศึกษา โดยการทวนสอบ หมายถึง การดำเนินการหาหลักฐานด้วยวิธีการใดๆ เช่น การสังเกต การตรวจสอบ การประเมิน การสัมภาษณ์ ฯลฯ เพื่อยืนยันพิสูจน์ว่า สิ่งที่กำหนดขึ้นนั้นได้มีการดำเนินการและบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของความรับผิดชอบในระบบการประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษา **พิจารณาเฉพาะวิชาเอกของหลักสูตรหรือโครงสร้างหลักสูตร**

สี่ประสานขององค์ประกอบหลักในการทวนสอบ

การพิจารณาความสอดคล้อง ความถูกต้อง และความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอนในกระบวนวิชาที่กำหนดไว้ โดยพิจารณาจาก 4 องค์ประกอบ คือ

1. วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ในกระบวนวิชา (Objectives : O)
 - กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ซึ่งตามเนื้อหาสาระในคำอธิบายกระบวนวิชา
 - เขียนวัตถุประสงค์การเรียนรู้ถูกต้องตามหลักวิชาการ
 - กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ. 3 (จุดดำและขาว)ฯลฯ
2. เนื้อหาสาระ (Content : C)
 - แบ่งหัวข้อเนื้อหาหรือทักษะได้เหมาะสม
 - ระบุรายละเอียดเนื้อหาหรือทักษะได้ถูกต้อง
 - จัดเนื้อหาหรือทักษะครอบคลุมครบถ้วนตามวัตถุประสงค์
 - กำหนดเวลาเรียนในแต่ละหัวข้อได้เหมาะสมฯลฯ
3. การจัดการเรียนรู้ (Learning Management : L)
 - จัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด
 - จัดกิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่กำหนด (จุดดำและจุดขาว)
 - กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาหรือทักษะ
 - จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามเวลาที่กำหนดฯลฯ

4. การวัดและประเมินผล (Measurement & Evaluation : E)

- มีเครื่องมือในการประเมินที่มีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ (เช่น ข้อสอบ Quiz แบบประเมิน ฯลฯ)
- มีเกณฑ์หรือ Rubrics ในการให้คะแนนผลงานหรือการปฏิบัติอย่างเหมาะสม
- กำหนดผลงานหรือการปฏิบัติที่สะท้อนถึงสมรรถนะตามผลการเรียนรู้แต่ละด้าน
- ประเมินครอบคลุมตามความรับผิดชอบหลักของกระบวนวิชา (จุดดำใน มคอ. 3)
- มีเกณฑ์การตัดเกรดที่ชัดเจนและเหมาะสมเป็นไปตามเวลาที่กำหนด ฯลฯ

(อ้างอิงจากเอกสาร ผศ.ดร.สมเกียรติ อินทสิงห์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)

การรายงานผลการดำเนินงาน

1. จำนวนกระบวนวิชาที่เปิดสอนและทวนสอบผลสัมฤทธิ์

จำนวนกระบวนวิชาที่เปิดสอน และมีนักศึกษาลงทะเบียน	จำนวนกระบวนวิชาที่กำหนดให้ ทวนสอบผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ

2. ผลการทวนสอบผลสัมฤทธิ์

รายชื่อกระบวนวิชา	TQF	วิธีการทวนสอบ	ผลการทวนสอบ	ข้อคิดเห็น/แนวทาง ปรับปรุง

ตัวบ่งชี้ที่ 9 คุณภาพบัณฑิตด้านคุณธรรม คุณภาพ และทักษะการเป็นพลเมืองโลก

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คุณภาพบัณฑิตด้านคุณธรรม คุณภาพ และทักษะการเป็นพลเมืองโลก โดยคุณธรรม คุณภาพ หมายถึง คนดี คนเก่ง เก่งทั้งคน งาน และการปรับตัวที่จะไปทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ส่วนทักษะการเป็นพลเมืองโลก หมายถึง ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีมนุษยสัมพันธ์ สื่อสารได้อย่างเหมาะสม กระบวนการคิดแบบองค์รวม เข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่าง มีความสามารถด้าน IT Literacy (การวิเคราะห์ คัดกรอง และเข้าถึงข้อมูล) ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพบัณฑิตในมุมมองของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์การประเมิน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม 5)

ข้อมูลประกอบ

จำนวนบัณฑิตที่รับการประเมินจากผู้ใช้บัณฑิตจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

การรายงานผลการดำเนินงาน

1. ผลการประเมินบัณฑิตจากนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต

ปีการศึกษา	2559	2560	2561	2562
จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมิน				
จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา				
ร้อยละบัณฑิตที่ได้รับการประเมิน				
ค่าเฉลี่ยผลการประเมิน				
ค่าเฉลี่ยผลการประเมินในภาพรวมของมหาวิทยาลัย				
ค่าเป้าหมายของมหาวิทยาลัย				

2. การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยผลการประเมินบัณฑิตจากนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต

2.1 กรณีมีแนวโน้มลดลงหรือไม่คงที่ : ปัจจัย/สาเหตุที่ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยผลการประเมินมีแนวโน้มลดลงหรือไม่คงที่คืออะไร

กรณีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง : ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยผลการประเมินมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นคืออะไร

.....
.....
.....

2.2 มีระบบในการนำผลการประเมินบัณฑิตจากนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิตไปปรับปรุงหรือพัฒนาคุณภาพบัณฑิตให้ดีขึ้นอย่างไร

.....

.....

.....

3. ผลการพัฒนาตามข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนายจ้าง ผู้ประกอบการ ผู้ใช้บัณฑิต (ใช้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากการรายงานการวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจนายจ้าง ผู้ประกอบการ ผู้บังคับบัญชาบัณฑิต ประจำปีการศึกษา 2561)

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	แนวทางการพัฒนาตามข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	ผลการดำเนินงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 10 (ปริญญาตรี) ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้ออกงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

คำอธิบายตัวบ่งชี้

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ และภาคพิเศษในสาขานั้นๆ ที่ได้งานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษาเมื่อเทียบกับบัณฑิตที่ได้งานทำในปีการศึกษานั้น การนับการมีงานทำนั้นกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ การคำนวณร้อยละของผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาให้คำนวณเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้ออกงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี เป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5 กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้ออกงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้ออกงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times 100$$

การคำนวณค่าร้อยละนี้ ตัวหารไม่นับรวมบัณฑิตที่ศึกษาต่อ/เกณฑ์ทหาร/อุปสมบท บัณฑิตที่มีงานทำแล้วแต่ไม่ได้ไปเปลี่ยนงาน

3. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้ออกงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ : จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

การรายงานผลการดำเนินงาน

1. การดำเนินงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

ปีการศึกษา	2559	2560	2561	2562
จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจ				
จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา				
ร้อยละบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจ				
จำนวนบัณฑิตที่ทำงานแล้ว				
จำนวนบัณฑิตที่ทำงานแล้วและกำลังศึกษาต่อ				
จำนวนบัณฑิตที่ยังไม่ได้ทำงานและไม่ได้ศึกษาต่อ				
จำนวนบัณฑิตที่กำลังศึกษาต่อ				
ร้อยละการดำเนินงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ				
ค่าคะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 5)				

2. การวิเคราะห์ร้อยละการดำเนินงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ

2.1 กรณีมีแนวโน้มลดลงหรือไม่คงที่ : ปัจจัย/สาเหตุที่ส่งผลให้ร้อยละการดำเนินงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระมีแนวโน้มลดลงหรือไม่คงที่คืออะไร

กรณีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง : ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ส่งผลให้ร้อยละการดำเนินงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นคืออะไร

.....

.....

.....

2.2 มีระบบในการพัฒนาศักยภาพให้แก่บัณฑิตเพื่อให้มีงานทำหรือประกอบอาชีพในสัดส่วนที่สูงขึ้นอย่างไร

.....

.....

.....

3. ผลการพัฒนาตามข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของบัณฑิต (ใช้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากรายงานการวิจัยภาวะการทำงานทำของบัณฑิต ประจำปี 2562)

3.1 ด้านกิจกรรมพัฒนานักศึกษา

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ ด้านกิจกรรมพัฒนานักศึกษา	แนวทางการพัฒนาตาม ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	ผลการดำเนินงาน

3.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ ด้านการจัดการเรียนการสอน	แนวทางการพัฒนาตาม ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	ผลการดำเนินงาน

3.3 ด้านหลักสูตร

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ ด้านหลักสูตร	แนวทางการพัฒนาตาม ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	ผลการดำเนินงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 10 (ปริญญาโท) ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาในระดับปริญญาโทจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบ วิจัยเพื่อหาคำตอบที่มีความน่าเชื่อถือ ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้ อย่างเป็นระบบและสามารถนำไปเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษาเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5 กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา ตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$$

การรายงานข้อมูล

- 1) ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท รายงานข้อมูลตามปีปฏิทิน
- 2) จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด รายงานข้อมูลตามปีการศึกษา

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา}}{40} \times 5$$

ระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ
0.10	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ
0.20	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ กพอ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556

ระดับคุณภาพผลงานสร้างสรรค์

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพผลงานสร้างสรรค์
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

การรายงานผลการดำเนินงาน

1. ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่

ปีการศึกษา	2559	2560	2561	2562
ค่าผลรวมถ่วงน้ำหนักฯ				
จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา				
ร้อยละ				

2. ชื่อและรหัสของผู้สำเร็จการศึกษา (ปีการศึกษา 2562)

.....

3. ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่
(สำหรับการรายงานผลงานทางวิชาการ)

ชื่อผู้ตีพิมพ์ผลงาน	ชื่อผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ (ในปีปฏิทิน 2562)	แหล่งตีพิมพ์ เผยแพร่	ระบุเลขหน้า
บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง (ค่าน้ำหนัก 0.10)			
บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (ค่าน้ำหนัก 0.20)			
บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (ค่าน้ำหนัก 0.40)			
บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2 (ค่าน้ำหนัก 0.60)			
บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1 (ค่าน้ำหนัก 0.80)			
บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ.ฯ (ค่าน้ำหนัก 1.00)			

4. ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่
(สำหรับการรายงานผลงานสร้างสรรค์)

ชื่อผู้ตีพิมพ์ผลงาน	ชื่อผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ (ในปีปฏิทิน 2562)	แหล่งตีพิมพ์เผยแพร่	ระบุเลขหน้า
งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online (ค่าน้ำหนัก 0.20)			
งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน (ค่าน้ำหนัก 0.40)			
งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ (ค่าน้ำหนัก 0.60)			
งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ (ค่าน้ำหนัก 0.80)			
งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ (ค่าน้ำหนัก 1.00)			

5. การวิเคราะห์ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่

5.1 กรณีมีแนวโน้มลดลงหรือไม่คงที่ : ปัจจัย/สาเหตุที่ส่งผลให้ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่มีแนวโน้มลดลงหรือไม่คงที่คืออะไร

กรณีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง : ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ส่งผลให้ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นคืออะไร

.....

.....

.....

5.2 มีระบบในการพัฒนาคุณภาพผลงานของนักศึกษาเพื่อให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในค่าน้ำหนักที่สูงขึ้น
อย่างไร

.....
.....
.....

ตัวบ่งชี้ที่ 10 (ปริญญาเอก) ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับ การตีพิมพ์เผยแพร่

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาในระดับปริญญาเอกเป็นการศึกษาในระดับสูงจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบ วิจัยเพื่อหาประเด็นความรู้ใหม่ที่มีความน่าเชื่อถือ เป็นประโยชน์ ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องประมวลความรู้ เพื่อจัดทำผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้อย่างเป็นระบบและสามารถนำเสนอเผยแพร่ให้เป็น ประโยชน์ต่อสาธารณะ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับ ปริญญาเอก

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษาเป็น คะแนนระหว่าง 0 – 5 กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 80 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา ตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด}} \times 100$$

การรายงานข้อมูล

- 1) ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปริญญาเอก รายงานข้อมูลตามปีปฏิทิน
- 2) จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด รายงานข้อมูลตามปีการศึกษา

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =
$$\frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา}}{80} \times 5$$

ระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
	- ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 - ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร

ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

การรายงานผลการดำเนินงาน

1. ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่

ปีการศึกษา	2559	2560	2561	2562
ค่าผลรวมถ่วงน้ำหนักฯ				
จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา				
ร้อยละ				

2. ชื่อและรหัสของผู้สำเร็จการศึกษา (ปีการศึกษา 2562)

.....

3. ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่
(สำหรับการรายงานผลงานทางวิชาการ)

ชื่อผู้ตีพิมพ์ผลงาน	ชื่อผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ (ในปีปฏิทิน 2562)	แหล่งตีพิมพ์ เผยแพร่	ระบุเลขหน้า
บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (ค่าน้ำหนัก 0.20)			
บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (ค่าน้ำหนัก 0.40)			
บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2 (ค่าน้ำหนัก 0.60)			
บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1 (ค่าน้ำหนัก 0.80)			
บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ.ฯ (ค่าน้ำหนัก 1.00)			

4. ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
(สำหรับการรายงานผลงานสร้างสรรค์)

ชื่อผู้ตีพิมพ์ผลงาน	ชื่อผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ (ในปีปฏิทิน 2562)	แหล่งตีพิมพ์ เผยแพร่	ระบุเลขหน้า
งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online (ค่าน้ำหนัก 0.20)			
งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน (ค่าน้ำหนัก 0.40)			

ชื่อผู้ตีพิมพ์ผลงาน	ชื่อผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ (ในปีปฏิทิน 2562)	แหล่งตีพิมพ์ เผยแพร่	ระบุเลขหน้า
งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ (ค่าน้ำหนัก 0.60)			
งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ (ค่าน้ำหนัก 0.80)			
งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ (ค่าน้ำหนัก 1.00)			

5. การวิเคราะห์ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่

5.1 กรณีมีแนวโน้มลดลงหรือไม่คงที่ : ปัจจัย/สาเหตุที่ส่งผลให้ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่มีแนวโน้มลดลงหรือไม่คงที่คืออะไร

กรณีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง : ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ส่งผลให้ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นคืออะไร

.....

5.2 มีระบบในการพัฒนาคุณภาพผลงานของนักศึกษาเพื่อให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในค่าน้ำหนักที่สูงขึ้นอย่างไร

.....

ภาคผนวก

ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

คำอธิบาย

ผลการดำเนินงานของหลักสูตร หมายถึง ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาที่ปรากฏในหลักสูตร (มคอ.2) หมวดที่ 7 ข้อ 7 ที่หลักสูตรแต่ละหลักสูตรดำเนินงานได้ในแต่ละปีการศึกษา

ตัวอย่าง ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators) ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน
1. มีการประชุมหลักสูตรเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร อย่างน้อยปีการศึกษาละสองครั้ง <u>โดยมีอาจารย์ประจำหลักสูตรเข้าร่วมประชุม อย่างน้อยร้อยละ 80</u> และมีการบันทึกการประชุมทุกครั้ง
2. มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือมาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา
3. มีรายละเอียดของกระบวนวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 <u>อย่างน้อยก่อนการเปิดภาคการศึกษาในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกกระบวนวิชา</u>
4. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของกระบวนวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 <u>ให้ครบทุกกระบวนวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร ภายใน 30 วัน หลังวันปิดภาคการศึกษา</u>
5. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรตามแบบ มคอ.7 <u>ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา</u>
6. มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) <u>อย่างน้อยร้อยละ 25 ของกระบวนวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา</u>
7. มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว
8. <u>อาจารย์ประจำหลักสูตร</u> ที่ได้รับการแต่งตั้งใหม่ ได้รับคำแนะนำด้านการบริหารจัดการหลักสูตร
9. <u>อาจารย์ประจำหลักสูตร</u> ทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
10. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5.00
11. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5.00

ตัวอย่าง ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators) ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน
1. มีการประชุมหลักสูตรเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร อย่างน้อยปีการศึกษาละ สองครั้ง โดยมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเข้าร่วมประชุม อย่างน้อยร้อยละ 80 และมีการบันทึกการประชุมทุกครั้ง
2. มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือมาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา
3. มีรายละเอียดของกระบวนวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดภาคการศึกษาในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกกระบวนวิชา
4. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของกระบวนวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ให้ครบทุกกระบวนวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร ภายใน 30 วัน หลังวันปิดภาคการศึกษา
5. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา
6. มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของกระบวนวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา
7. มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว
8. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ที่ได้รับการแต่งตั้งใหม่ ได้รับคำแนะนำด้านการบริหารจัดการหลักสูตร
9. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
10. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5.00
11. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5.00

การรายงานผลการดำเนินงาน : **ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators) ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548**

ตัวอย่าง ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
1. มีการประชุมหลักสูตรเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร อย่างน้อยปีการศึกษาละสองครั้ง โดยมีอาจารย์ประจำหลักสูตรเข้าร่วมประชุม อย่างน้อยร้อยละ 80 และมีการบันทึกการประชุมทุกครั้ง	ควรอธิบายผลการดำเนินงาน และอ้างอิงเอกสารหลักฐาน ประกอบผลการประเมิน
2. มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือมาตรฐานคุณวุฒิสาชา/สาขาวิชา	
3. มีรายละเอียดของกระบวนวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดภาคการศึกษาในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกกระบวนวิชา	
4. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของกระบวนวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ให้ครบทุกกระบวนวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร ภายใน 30 วัน หลังวันปิดภาคการศึกษา	
5. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา	
6. มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของกระบวนวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	
7. มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว	
8. อาจารย์ประจำหลักสูตรที่ได้รับการแต่งตั้งใหม่ ได้รับคำแนะนำด้านการบริหารจัดการหลักสูตร	
9. อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	
10. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5.00	
11. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5.00	

การรายงานผลการดำเนินงาน : **ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators) ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558**

ตัวอย่าง ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
1. มีการประชุมหลักสูตรเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร อย่างน้อยปีการศึกษาละสองครั้ง โดยมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเข้าร่วมประชุม อย่างน้อยร้อยละ 80 และมีการบันทึกการประชุมทุกครั้ง	ควรอธิบายผลการดำเนินงาน และอ้างอิงเอกสารหลักฐาน ประกอบผลการประเมิน
2. มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือมาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา	
3. มีรายละเอียดของกระบวนวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดภาคการศึกษาในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกกระบวนวิชา	
4. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของกระบวนวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ให้ครบทุกกระบวนวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร ภายใน 30 วัน หลังวันปิดภาคการศึกษา	
5. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา	
6. มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของกระบวนวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	
7. มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว	
8. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ได้รับการแต่งตั้งใหม่ ได้รับคำแนะนำด้านการบริหารจัดการหลักสูตร	
9. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	
10. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5.00	
11. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5.00	

การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้

การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้

ผศ.ดร.สมเกียรติ อินทสิงห์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

อ.ดร.สุณีย์ เงินยวง สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล

ผศ.ดร.น้ำผึ้ง อินทเนตร สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

การทวนสอบ (Verification) คืออะไร

การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการหาหลักฐาน เพื่อยืนยันหรือสนับสนุนว่า นักศึกษาทุกคนมีผลสัมฤทธิ์การศึกษาตรงตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้เป็นอย่างน้อย

สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนจำเป็นต้องดำเนินการให้มีการทวนสอบในทุกกระบวน การศึกษา เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียว่าจะได้รับการจัดการศึกษาที่ดีและมีมาตรฐาน (Oliva & Gordon II, 2013; Ornstein & Hunkins, 2018) ซึ่งต้องเริ่มจากหน่วยเล็กที่สุดนั่นคือ ระดับกระบวนวิชา (Course) และ นำไปสู่ระดับโปรแกรม (Program) ของหลักสูตร

การทวนสอบมาตรฐานบางส่วนอาจจะดำเนินการโดยสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ที่มีความร่วมมือทาง การศึกษาได้ แต่จะมีกระบวนการอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับรายละเอียดของการจัดการและความมีประสิทธิภาพ ของ การดำเนินงานร่วมกัน อย่างไรก็ตามสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนจะต้องรับผิดชอบในการทวนสอบ มาตรฐาน เพื่อให้มั่นใจว่าจะรักษามาตรฐานไว้ได้อย่างสม่ำเสมอ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552)

มาตรฐานผลการเรียนรู้คืออะไร

มาตรฐานผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) คือข้อกำหนดของคุณภาพเกี่ยวกับผลลัพธ์ของ ผู้เรียนใน ระดับอุดมศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2552) ได้ระบุว่า ทุกระดับคุณวุฒิและ สาขา/สาขาวิชา ต้องดำเนินการจัดหลักสูตร จัดการเรียนการสอน วัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นใน ตัวผู้เรียน ซึ่งครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน คือ

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม
2. ด้านความรู้
3. ด้านทักษะทางปัญญา
4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนแต่ละ หลักสูตรสามารถเพิ่มด้านที่ 6 ทักษะพิเศษหรือด้านความสามารถอื่นๆ เพิ่มเติมที่เฉพาะเจาะจงของ ตนเองได้ตามความเหมาะสมของอัตลักษณ์เฉพาะศาสตร์หรือให้เป็นไปตามมาตรฐานของสภาวิชาชีพ หรือมาตรฐานคุณวุฒิระดับสาขา/สาขาวิชา (มคอ.1) ได้

การทวนสอบมีกี่ระดับ

การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้โดยทั่วไปจะดำเนินการอยู่ 2 ระดับ คือ ระดับกระบวนวิชาและระดับหลักสูตร

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร CMU-QA Curriculum หน้า 73

ฝ่ายส่งเสริมมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา สำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา

การทวนสอบสำคัญอย่างไร

ความสำคัญของการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ เป็นดังนี้

1. การทวนสอบระดับกระบวนวิชา

1.1 ช่วยให้อาจารย์ผู้สอนได้ตรวจสอบการกำหนดวัตถุประสงค์ของกระบวนวิชาว่า สอดคล้องหรือเป็นไปตามธรรมชาติของวิชาหรือไม่ และที่สำคัญสอดคล้องกับการกระจายความรับผิดชอบในหลักสูตร (Curriculum Mapping) ตามความรับผิดชอบหลัก (จุดดำ) และความรับผิดชอบรอง (จุดขาว) ที่ได้กำหนดไว้ใน ทั้ง มคอ.2 มคอ.3 และ มคอ.4 หรือไม่ อย่างไร

1.2 ช่วยให้อาจารย์ผู้สอนได้พิจารณาเกี่ยวกับองค์ความรู้ในเนื้อหาสาระ ทักษะการปฏิบัติ/ปฏิบัติการ และพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมว่าครอบคลุม มีความถูกต้อง ทันสมัย และเหมาะสมยุคปัจจุบัน และ อนาคตอยู่หรือไม่ ส่วนใดยากหรือง่ายเกินไป รวมทั้งเนื้อหาสาระที่จัดไว้ช่วยพัฒนานักศึกษาให้บรรลุตาม วัตถุประสงค์ของกระบวนวิชาที่กำหนดไว้ด้วยหรือไม่

1.3 ช่วยให้อาจารย์ผู้สอนได้ทบทวนการออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละหัวข้อ หรือแต่ละชั่วโมงว่าเหมาะสมตามเนื้อหาสาระ เหมาะสมกับผู้เรียน Gen Z ในปัจจุบันหรือไม่ กิจกรรมใดประสบความสำเร็จมากหรือสำเร็จน้อยหัวข้อใดใช้เวลามากกว่าปกติ การมีกิจกรรมอื่นๆ แทรกระหว่างภาคการศึกษา และการแก้ปัญหา รวมทั้งตรวจสอบว่ากิจกรรมการเรียนการสอนนั้นช่วยพัฒนาให้นักศึกษามีความรู้ ความสามารถตามวัตถุประสงค์ของกระบวนวิชาและผลการเรียนรู้ทั้งความรับผิดชอบหลัก (จุดดำ) และความรับผิดชอบรอง (จุดขาว) ตลอดจนควรมีการปรับปรุงหรือจัดกิจกรรมการเรียนการสอนใหม่ๆ และจะเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่น่าสนใจ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่นักศึกษาหรือไม่ อย่างไร

1.4 ช่วยสะท้อนให้อาจารย์ผู้สอนได้ทบทวนการวัดและประเมิน ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาว่าตรงตามวัตถุประสงค์ของกระบวนวิชาและผลการเรียนรู้ในความรับผิดชอบหลัก (จุดดำ) หรือไม่อย่างไร อาจารย์ผู้สอนใช้เครื่องมือในการวัดผลเหมาะสมกับพฤติกรรมการเรียนรู้ที่คาดหวังไว้หรือไม่ อาทิ ข้อสอบแบบประเมิน การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน แบบสังเกตพฤติกรรม RUBRICS (Rubrics) การให้คะแนน เป็นต้น กำหนดสัดส่วนการให้คะแนนเหมาะสมตามธรรมชาติวิชาเพียงใด และมีประเด็นที่ควรปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น อย่างไรบ้าง

2. การทวนสอบระดับหลักสูตร

1.1 ช่วยให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร ได้มองเห็นภาพรวมของประสิทธิภาพและประสิทธิผลของหลักสูตร ทั้งผลการเรียน (เกรด) ในแต่ละกระบวนวิชาและผลการประเมินการสอนของอาจารย์ในแต่ละกระบวนวิชาเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของเนื้อหาสาระ การสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ต่อไป ซึ่งอาจนำไปสู่การปรับการกระจายความรับผิดชอบในหลักสูตร (Curriculum Mapping) ตามความรับผิดชอบหลัก (จุดดำ) และความรับผิดชอบรอง (จุดขาว) ใหม่ในหลักสูตร

1.2 ช่วยให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร ได้ทบทวนการดำเนินงานที่ผ่าน มาของหลักสูตร ตั้งแต่กระบวนการออกแบบและพัฒนาเนื้อหาสาระในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องทั้งปรัชญาของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร สมรรถนะทั่วไปและเฉพาะสาขาของหลักสูตร การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ของบัณฑิต (Program Learning Outcome: PLO) จุดเด่นของหลักสูตร กระบวนวิชาต่างๆ กิจกรรมเสริมหลักสูตร (Extracurricular activity) ฯลฯ ว่าสอดคล้องกันและบรรลุตามเจตนารมณ์ที่ตั้งใจไว้

ตั้งแรกหรือไม่ มากน้อย เพียงใด และควรมีการพัฒนาหรือปรับปรุงอย่างไร และที่สำคัญการดำเนินงานที่ผ่านมานั้นสอดคล้องตาม วิสัยทัศน์ พันธกิจ และกลยุทธ์ของคณะและมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มากน้อยเพียงใด

1.3 ช่วยให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตรได้แนวคิด มุมมองใหม่ และผลสะท้อนในทุกมิติเพื่อเป็นสารสนเทศนำมาสู่การปรับปรุงหลักสูตรในทุกองค์ประกอบ โดยเฉพาะความถูกต้องของการกำหนดเนื้อหาและทักษะการปฏิบัติต่างๆ ตามธรรมชาติของศาสตร์ ความทันสมัยของเนื้อหาสาระที่เหมาะสมกับ สังคมยุคดิจิทัล โอกาสที่นักศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้วจะนำเอาองค์ความรู้ ทักษะ และคุณธรรมจริยธรรมที่ได้เรียนรู้จากหลักสูตรไปใช้จริงในโลกแห่งการทำงาน และที่สำคัญควรสะท้อนอัตลักษณ์ของความเป็นบัณฑิตแห่ง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ด้วย

1.4 ช่วยให้กำลังใจแก่อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตรว่าผลลัพธ์ของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาไปเป็นบัณฑิตนั้น มีภาวะการมีงานทำอยู่ระดับที่น่าพอใจ มีความรู้ความสามารถ และคุณลักษณะเหมาะสมและสอดคล้องตามมาตรฐานผลการเรียนรู้และ/หรือสภาวชิชาชีพ เป็นบัณฑิตแห่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่มีคุณธรรมและคุณภาพ มีทักษะการเป็นพลเมืองโลก (อุษณีย์ คำประกอบ, 2562; อัจฉราพร ศรีภูษณาพรรณ, 2562) มุ่งมั่นในการฝึกฝนตนเองอยู่เสมอ สามารถครองตน ครองคน และครองงาน รวมทั้งมีมีโนสำนึกที่ดีต่อสังคม เมื่อจบการศึกษาไปแล้วมากน้อยเพียงใด

คณะกรรมการทวนสอบประกอบด้วยใครบ้าง

คณะกรรมการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้สามารถแบ่งได้ตามระดับการทวนสอบ คือคณะกรรมการทวนสอบระดับกระบวนวิชาและ คณะกรรมการทวนสอบระดับหลักสูตร องค์ประกอบ แสดงได้ดังตาราง

คณะกรรมการทวนสอบระดับกระบวนวิชา	คณะกรรมการทวนสอบระดับหลักสูตร
1. ผู้บริหารฝ่ายวิชาการ 2. หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าสาขา 3. คณะกรรมการบริหารหลักสูตร 4. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร 5. อาจารย์ประจำหลักสูตร 6. ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่เชี่ยวชาญในศาสตร์นั้น 7. ผู้ใช้บัณฑิต ฯลฯ	1. ผู้บริหารฝ่ายวิชาการ 2. หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าสาขา 3. ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่เชี่ยวชาญในศาสตร์นั้น 4. ผู้ใช้บัณฑิต 5. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 6. ผู้ให้ทุน/สนับสนุนการศึกษา (ถ้ามี) 7. ผู้แทนสภาวชิชาชีพ (ถ้ามี) ฯลฯ
ผู้ให้	ผู้ให้
1. อาจารย์ผู้สอน 2. นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกระบวนวิชานั้น 3. ฝ่ายสนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ	1. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร 2. อาจารย์ประจำหลักสูตร 3. นักศึกษาในสังกัดหลักสูตรนั้น 4. บัณฑิต 5. ผู้ใช้บัณฑิต 6. ผู้บริหาร 7. ฝ่ายสนับสนุนที่เกี่ยวข้อง 8. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อาทิ ผู้ปกครอง ฯลฯ

การทวนสอบอย่างไร

การทวนสอบทั้ง 2 ระดับ คณะกรรมการทวนสอบสามารถดำเนินการได้ดังนี้
(นาตยา ปิรันธนานนท์, 2560; ฤตินันท์ สมุทรทัย, วิณา วัชรมะวิชญ และเสาวนิตย์ เจริญชัย, 2560)

1. การทวนสอบระดับกระบวนวิชา

การทวนสอบระดับกระบวนวิชาเป็นการดำเนินการเพื่อหาหลักฐานเพื่อยืนยันว่า อาจารย์ผู้สอน สามารถจัดการเรียนการสอนตั้งแต่การวางแผน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องตามที่ได้กำหนดความรับผิดชอบไว้ใน มคอ.3 (จุดดำและจุดขาว)

1.1 กลยุทธ์การทวนสอบระดับกระบวนวิชา

คณะกรรมการทวนสอบ สามารถดำเนินการได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- สุ่มประเมินรายละเอียดของกระบวนวิชาว่า ผลการเรียนรู้ที่กำหนด สอดคล้องกับความ รับผิดชอบในหลักสูตรหรือไม่
- สุ่มประเมินข้อสอบของกระบวนวิชาว่า ครอบคลุมผลการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ใน รายละเอียด ของกระบวนวิชาหรือไม่
- พิจารณาความเหมาะสมของวิธีการ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินที่สอดคล้องกับที่กำหนดใน รายละเอียดของกระบวนวิชา
- พิจารณาความเหมาะสมของการตรวจให้คะแนนจากกระดาษคำตอบของนักศึกษา แบบฟอร์ม การให้คะแนน ที่มาของเกรด และกระบวนการตัดเกรด
- ตรวจสอบผลการประเมินการเรียนรู้ของนักศึกษา (คะแนน/เกรด) กับข้อสอบ
- พิจารณาความเหมาะสมของเกณฑ์การประเมินผลของรายวิชา
- ตรวจสอบและพิจารณาความเหมาะสมของการให้คะแนนกับข้อสอบใน กระดาษคำตอบ
- เปรียบเทียบการให้คะแนนจากกระดาษคำตอบเดียวกันในเนื้อหาสาระนั้น โดย อาจารย์ผู้สอนกับผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในหรือภายนอกสถาบัน
- พิจารณาความเหมาะสมของการมอบหมายและประเมินรายงาน โครงการและอื่นๆ ที่ให้ผู้เรียนทำ
- ตรวจสอบผลการสอบ ผลการประเมินการฝึกประสบการณ์ภาคสนามของนักศึกษา (คะแนน/ เกรด) กับจำนวนและลักษณะของผู้รับบริการ
- ตรวจสอบแผนการปฏิบัติงานในโครงการประสบการณ์ภาคสนามของนักศึกษาและ รายงาน กรณีศึกษาในวิชาภาคปฏิบัติที่นักศึกษาทำ เพื่อขอรับการประเมิน
- ตรวจสอบแบบฟอร์มการให้คะแนนการปฏิบัติงาน (Performance Evaluation)
- การให้คะแนนพฤติกรรมของนักศึกษา
- ดูรายงานและหลักฐานการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา
- ตรวจสอบการประเมินด้วยวิธีอื่นที่กำหนดในรายละเอียดวิชา (มคอ.3 และ 4)
- ตรวจสอบการอุทธรณ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา (ถ้ามี)

การทวนสอบจากการประเมินของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน สามารถดำเนินการได้ดังนี้

- พิจารณาจากผลการประเมินการสอนของนักศึกษา เกี่ยวกับประสิทธิผลของกระบวนการเรียน การจัดการกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีผลกระทบต่อ การเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่ได้รับ
- พิจารณาข้อเสนอแนะของนักศึกษา เพื่อปรับปรุงกระบวนการเรียน
- สัมภาษณ์ตัวแทนนักศึกษา
- การสังเกตพฤติกรรมและการโต้ตอบของนักศึกษา การสะท้อนคิด (Reflective journal) นักศึกษา

1.2 วิธีการทวนสอบระดับกระบวนการเรียน

- การตรวจสอบ
- การประเมิน
- การสอบถาม
- การสัมภาษณ์
- การสังเกต
- การสำรวจ

2. การทวนสอบระดับหลักสูตร

การทวนสอบระดับหลักสูตร เป็นกระบวนการดำเนินการเพื่อหาหลักฐานเพื่อยืนยัน พิสูจน์ สนับสนุน การดำเนินงานที่ผ่านมาของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ประจำ หลักสูตร อาจารย์ผู้สอน และผู้มีส่วนรับผิดชอบในหลักสูตรว่าได้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับได้ เพื่อนำไปสู่การประเมิน ปรับปรุง และยกระดับการดำเนินงานของหลักสูตรและประกันคุณภาพหลักสูตร

2.1 กลยุทธ์การทวนสอบระดับหลักสูตร

คณะกรรมการทวนสอบระดับหลักสูตร สามารถดำเนินการได้ดังต่อไปนี้

- ตรวจสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่ครอบคลุมผลการเรียนรู้ทุกด้านตามมาตรฐานคุณวุฒิ สาขาวิชา (มคอ.1) และ/หรือ มคอ.2
- ประเมินความสำเร็จของการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ โดยประเมินจาก
 - แหล่งฝึกงาน สถานประกอบการที่ไปสหกิจศึกษา แหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
 - ผู้ใช้บัณฑิต
 - บัณฑิตใหม่
 - ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- ดูจากผลงาน รางวัล กิจกรรมของนักศึกษา ที่สามารถวัดเป็นรูปธรรมได้ เช่น
 - จำนวนโปรแกรมสำเร็จรูปที่พัฒนาเองและวางขาย
 - จำนวนสิทธิบัตร
 - จำนวนรางวัลทางสังคมและวิชาชีพ

- จำนวนกิจกรรมการกุศลเพื่อรับใช้สังคมและประเทศชาติ
- จำนวนกิจกรรมอาสาสมัครในองค์กรที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม
- พิจารณาผลการสอบประมวลผลการเรียนรู้โดยรวมก่อนจบการศึกษา (Exit Examination)
- การเทียบเคียงผลการทดสอบการเรียนรู้ของนักศึกษาเรากับนักศึกษามหาวิทยาลัยอื่น โดยใช้ ข้อสอบกลางของเครือข่ายสถาบันหรือของสมาคมวิชาชีพ
- พิจารณาผลการสอบจากการแลกเปลี่ยนข้อสอบในเนื้อหาสาระที่สำคัญระหว่างหลักสูตรเดียวกันในต่างมหาวิทยาลัยหรือการใช้ข้อสอบกลางของเครือข่ายสถาบันการศึกษาสาขาวิชาเดียวกันแล้วเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของแต่ละสถาบัน
- พิจารณาภาวะการดำเนินงานทำของบัณฑิต
- ดูจากความคิดเห็นที่มีต่อความรู้ ความสามารถ ความมั่นใจของบัณฑิตในการประกอบอาชีพ
- ประเมินจากบัณฑิตที่ไปประกอบอาชีพในส่วนของความพร้อมและความรู้จากสาขาวิชาที่เรียน ซึ่งกำหนดในหลักสูตร รวมทั้งเปิดโอกาสให้เสนอข้อคิดเห็นในการปรับหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น
- พิจารณาจากการประเมินตำแหน่ง และ/หรือความก้าวหน้าในสายงานของบัณฑิต
- การสอบถามผู้ประกอบการ โดยการขอเข้าสัมภาษณ์ และ/หรือการส่งแบบสอบถาม เพื่อประเมินความพึงพอใจในบัณฑิตที่จบการศึกษาและเข้าทำงานในสถานประกอบการนั้นๆ
- การประเมินจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น โดยการส่งแบบสอบถามหรือสอบถามระดับความพึงพอใจในด้านความรู้ ความพร้อม และคุณสมบัติด้านอื่นๆ ของบัณฑิตที่จบการศึกษาและเข้าศึกษาต่อเพื่อปริญญา ที่สูงขึ้นในสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ที่มีความร่วมมือทางด้านการศึกษาด้วยกัน
- ความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ประเมินหลักสูตรหรืออาจารย์พิเศษต่อความพร้อมของนักศึกษาในการเรียนและคุณลักษณะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้ และการพัฒนาองค์ความรู้ของ นักศึกษา

2.2 วิธีการทวนสอบระดับหลักสูตร

- การสำรวจ
- การสังเกต
- การสอบถาม
- การสัมภาษณ์
- การประชุม
- การตรวจสอบ
- การประเมิน

เงื่อนไขความสำเร็จของการทวนสอบคืออะไร

การทวนสอบมีเงื่อนไขความสำเร็จ คือ

1. ความสะดวกในการดำเนินการ ต้องง่ายและไม่ซับซ้อน ไม่เน้นปริมาณเอกสาร (Small is beautiful) แต่ตอบคำถามที่สำคัญได้อย่างพอเพียง

2. ความเข้าใจที่ตรงกันและสื่อสารเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

3. การไม่เพิ่มภาระงานให้กับผู้สอนและผู้ประสานงาน บูรณาการเข้ากับการทำงานปกติ

4. การสนับสนุนจากผู้บริหารและฝ่ายสนับสนุน ทั้งในด้านงบประมาณ การดำเนินการ และสิ่งสนับสนุน

5. เน้นบรรยากาศการทวนสอบแบบกัลยาณมิตร ให้ข้อมูลเชิงบวกและเชิงพัฒนา ห้ามเน้นการจับผิดหรือวิจารณ์เชิงลบมากจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหมดกำลังใจในการสอนและทำงาน

6. การสร้างทัศนคติเชิงบวกเกี่ยวกับการทวนสอบให้กับคณาจารย์และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

นอกจากนั้น อาจารย์ผู้สอนซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลยังสามารถทำแบบสรุปการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในกระบวนการวิชาให้กับคณะกรรมการทวนสอบระดับกระบวนการวิชาเพื่อให้สะดวกต่อการทวนสอบตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น (ซึ่งต้องกรอกใน มคอ.5 ตามระบบ CMU MIS) ดังตัวอย่างกระบวนการวิชา 088801 พลวัตกระบวนการทางหลักสูตร การสอน และการเรียนรู้ ที่ผู้เขียนได้ใช้ในการทวนสอบเมื่อครั้งที่ผ่านมานี้

มีตัวอย่างที่เป็นแนวทางในการทวนสอบหรือไม่

ในที่นี้ผู้เขียนขอแนะนำตัวอย่างรูปแบบการทวนสอบระดับกระบวนการวิชาที่มีชื่อว่า “โมเดล 4 ประสานการทวนสอบระดับกระบวนการวิชา” ซึ่งผู้เขียนได้ริเริ่มคิดค้นขึ้นเพื่อดำเนินการทวนสอบในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยอาศัยพื้นฐานความคิดมาจากทฤษฎีหลักสูตรของ Tyler (1949)

โมเดล 4 ประสานการทวนสอบ ระดับกระบวนการวิชา เป็นการพิจารณาถึงความสัมพันธ์และสอดคล้องกันของการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตรในองค์ประกอบพื้นฐาน 4 ประการ คือ

1. วัตถุประสงค์ของกระบวนการวิชา (Objective: O)
2. เนื้อหาสาระ (Content: C)
3. การจัดการเรียนรู้ (Learning management: L)
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (Measurement & Evaluation: E)

แสดงได้ดังภาพที่ 1

โมเดล 4 ประสาน : การทวนสอบระดับวิชา

ภาพที่ 1 โมเดล 4 ประสานการทวนสอบ ระดับกระบวนวิชา
ที่มา: สมเกียรติ อินทสิงห์, สุนีย์ เงินยวง และน้ำผึ้ง อินทเนตร (2562)

ทั้งนี้ เพื่อสะท้อนผลการดำเนินการจัดการเรียนการสอนว่าสอดคล้องตาม มาตรฐานผลการเรียนรู้ของ สกอ. อย่างน้อย 5 ด้าน และมาตรฐานการศึกษาชาติด้านผลลัพธ์ผู้เรียนในภาพรวมอย่างน้อยเพียงใด

ผู้เขียนขอแนะนำเสนอเครื่องมือที่ใช้ในการทวนสอบ ดังนี้

ทส. 1

แบบประเมินการทวนสอบระดับกระบวนวิชาในภาพรวม

รหัสกระบวนวิชา ชื่อกระบวนวิชา
 จำนวน Section จำนวนนักศึกษาที่เรียน คน จำนวนผู้สอน คน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องการประเมินตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นการประเมิน	ระดับการประเมิน			ข้อค้นพบและข้อเสนอแนะ
	เหมาะสมมาก	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	
1. วัตถุประสงค์ (O)				
1.1 กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้อิงตามเนื้อหาสาระในคำอธิบายกระบวนวิชา				
1.2 เขียนวัตถุประสงค์การเรียนรู้ถูกต้องตามหลักวิชาการ				
1.3 กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.3 (จุดดำและขาว)				
2. เนื้อหาสาระ (C)				
2.1 แบ่งหัวข้อเนื้อหาหรือทักษะได้เหมาะสม				
2.2 ระบุรายละเอียดเนื้อหาหรือทักษะได้ถูกต้อง				
2.3 จัดเนื้อหาหรือทักษะครอบคลุมครบถ้วนตามวัตถุประสงค์				
2.4 กำหนดเวลาเรียนในแต่ละหัวข้อได้เหมาะสม				
3. กิจกรรมการเรียนการสอน (L)				
3.1 จัดกิจกรรมการเรียนสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด				
3.2 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่กำหนด (จุดดำและจุดขาว)				
3.3 กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาหรือทักษะ				
3.4 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามเวลาที่กำหนด				
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (E)				
4.1 มีเครื่องมือในการประเมินที่มีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ (เช่น ข้อสอบ Quiz แบบประเมิน ฯลฯ)				
4.2 มีเกณฑ์หรือ Rubrics ในการให้คะแนนผลงานหรือการปฏิบัติอย่างเหมาะสม				
4.3 กำหนดผลงานหรือการปฏิบัติที่สะท้อนถึงสมรรถนะตามผลการเรียนรู้แต่ละด้าน				
4.4 ประเมินครอบคลุมตามความรับผิดชอบหลักของกระบวนวิชา (จุดดำใน มคอ.3)				
4.5 กำหนดสัดส่วนการเก็บคะแนนแต่ละหัวข้อได้เหมาะสม				
4.6 มีเกณฑ์การตัดเกรดที่ชัดเจน				

ทส. 2

แบบสรุปรายวิชาและประเมินผลการเรียนรู้ในกระบวนวิชา 088801

ผลการเรียนรู้ (จุดดำ)	วิธีการประเมิน	สัดส่วนคะแนน
1.1 ตระหนักในคุณค่าและคุณธรรมจริยธรรม เสียสละ และซื่อสัตย์สุจริต มีจรรยาบรรณทาง วิชาการและวิชาชีพ	- สังเกตพฤติกรรม - ประเมินการเขียนบทความทางวิชาการ - ประเมินการนำเสนอนวัตกรรมหลักสูตรระดับ รายวิชา - เขียนสะท้อนคิด	10%
2.1 มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ และทฤษฎีที่สำคัญในเนื้อหาที่ศึกษา	- ทำรายงานสรุปมโนทัศน์เกี่ยวกับหลักสูตร - ประเมินการออกแบบโมเดลหลักสูตร - ประเมินการเขียนบทความทางวิชาการ - ทดสอบปลายภาค	20%
2.3 สามารถติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ และมีความรู้ในแนวกว้างของสาขาวิชาที่ศึกษา เพื่อให้สังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลง และเข้าใจ ผลกระทบของเทคโนโลยีใหม่ๆ	- เขียน Flow chart เชื่อมโยงความสัมพันธ์ หลักสูตร การสอน และการเรียนรู้ - ประเมินการออกแบบโมเดลหลักสูตร - ประเมินการอภิปรายกลุ่มนำเสนอเชิง สังเคราะห์แบบร่วมมือ - ประเมินการเขียนบทความทางวิชาการ - ทดสอบปลายภาค	20%
3.1 คิดอย่างมีวิจารณ์ญาณและอย่างเป็นระบบ	- เขียน Flow chart เชื่อมโยงความสัมพันธ์ หลักสูตร การสอน และการเรียนรู้ - ประเมินการออกแบบโมเดลหลักสูตร - ประเมินการอภิปรายกลุ่มนำเสนอเชิง สังเคราะห์แบบร่วมมือ - ทดสอบปลายภาค	20%
4.2 สามารถใช้ความรู้ในศาสตร์มาชี้นำสังคมใน ประเด็นที่เหมาะสม และเป็นผู้ริเริ่มแสดงประเด็น ในการแก้ไขสถานการณ์ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม พร้อมทั้งแสดงจุดยืนอย่างพอเหมาะทั้งของตนเอง และของกลุ่ม	- สังเกตพฤติกรรม - ประเมินการออกแบบโมเดลหลักสูตร - ประเมินการเขียนบทความทางวิชาการ - ประเมินการนำเสนอนวัตกรรมหลักสูตรระดับ รายวิชา	20%
5.3 สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งปาก เพล่าและการเขียน เลือกใช้รูปแบบของสื่อการ นำเสนออย่างเหมาะสม	- ประเมินการเขียนบทความทางวิชาการ - ประเมินการนำเสนอนวัตกรรมหลักสูตรระดับ รายวิชา	10%

ในส่วนของการรายงานผลการทวนสอบนั้น คณะกรรมการทวนสอบสามารถแจ้งผลเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับได้ทันทีและทำเอกสารสรุปรวบรวมผลการทวนสอบในแต่ละกระบวนวิชา เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนในการนำไปปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งรายงานใน SAR ได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รายชื่อกระบวนวิชา	TQF	วิธีการทวนสอบ	ผลการทวนสอบ	ข้อคิดเห็น/ แนวทางปรับปรุง
100211 การพัฒนาหลักสูตร	1.1, 2.1, 2.3, 3.2, 4.3, 5.1	<ul style="list-style-type: none"> - การพิจารณาความสอดคล้องกันของ มคอ.3 และ มคอ.5 - การสัมภาษณ์ อาจารย์ผู้สอน - การสุ่มสนทนากลุ่ม (Focus group) นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน - การสุ่มพิจารณา ผลงานของนักศึกษา - การตรวจสอบการให้คะแนน - การพิจารณา แบบทดสอบย่อยและ ข้อสอบปลายภาค 	<ul style="list-style-type: none"> - การกำหนดวัตถุประสงค์ กระบวนวิชาสอดคล้องกับ คำอธิบายกระบวนวิชาและ ครอบคลุมมาตรฐานผลการ เรียนรู้ ใน มคอ.3 - กิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระ - การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และ กิจกรรมการเรียนรู้ จำแนกตาม TQF รายด้านได้ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> • ด้านที่ 1 ใช้การบันทึกเข้าชั้นเรียน • ด้านที่ 2 และ 3 ใช้การ ทดสอบย่อยและสอบปลายภาค และประเมินผลงาน • ด้านที่ 4 ใช้การประเมิน พฤติกรรมและผลงาน • ด้านที่ 5 ใช้การประเมินผลงานและการนำเสนอทั้งหน้าชั้นเรียนและผ่านสื่อออนไลน์ - การมอบหมายภาระงานมีความเหมาะสมกับหน่วยกิตของ วิชา และมี Rubric ให้คะแนน ชัดเจน - แบบทดสอบย่อยและข้อสอบ ปลายภาคสอดคล้องตามเนื้อหา สาระที่เรียนในชั้นเรียน - ผู้เรียนได้สะท้อนตนเองว่ามี การพัฒนาทั้งด้าน 1.1, 2.1, 2.3, 3.2, 4.3, 5.1 อยู่ในระดับดี 	<ul style="list-style-type: none"> - ควรมีการจัดทำสื่อการเรียนรู้ออนไลน์เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเรียนรู้ เพิ่มเติมนอกชั้นเรียนได้ - ข้อสอบในกระบวนวิชานี้ สอดคล้องกับการสอบ บรรจุข้าราชการครู ผู้สอน สามารถยกระดับข้อสอบ โดยศึกษาตัวอย่างข้อสอบ การแข่งขันของ ก.ค.ศ. มา พัฒนาข้อสอบของวิชาได้

โดยภาพรวมของการทวนสอบในระดับกระบวนวิชานั้นจะนำไปสรุปเป็นภาพรวมการดำเนินงานของ หลักสูตรทั้งหมด และสะท้อนสู่การทวนสอบระดับหลักสูตรเช่นเดียวกัน เพื่อเป็นสารสนเทศที่มีประโยชน์สู่การ ปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณค่า คุณภาพ และคุณประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- นาคยา ปิลาณธนานนท์. (2560). แนวทางการเขียน มคอ.2 สำหรับหลักสูตรปรับปรุงแก้ไขในระดับปริญญาตรี. สืบค้นออนไลน์เมื่อ 1 มกราคม 2562 จาก http://arts.tu.ac.th/r1/r_02.pdf
- ฤตินันท์ สมุทรทัย, วิณา วัชรตมะวิชญ์ และเสาวนิตย์ เจริญชัย. (2560). รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ โครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 133 หน้า.
- สมเกียรติ อินทสิงห์, สุณีย์ เงินยวง และน้ำผึ้ง อินทะเนตร. (2562). เอกสารประกอบการบรรยายชี้แจง เรื่อง รูปแบบการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ประจำปีการศึกษา 2561. [อัดสำเนา]
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษาเรื่อง แนวทางการปฏิบัติตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒. สืบค้นออนไลน์เมื่อ 25 ธันวาคม 2561 <http://www.mua.go.th/users/tqf-hed/news/FilesNews/FilesNews3/News328072552.pdf>
- อัจฉราพร ศรีภูษณาพรรณ. (2562). เอกสารประกอบการบรรยายชี้แจง เรื่อง แนวทางและแผนการประกัน คุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปี 2562. [อัดสำเนา]
- อุษณีย์ คำประกอบ. (2562). เอกสารประกอบการบรรยายชี้แจง เรื่อง (ร่าง) ระบบประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ CMU-QA Curriculum. [อัดสำเนา]
- Oliva, P. F., & Gordon II, W. R. (2013). *Developing the Curriculum*. (8th ed.). Singapore: Pearson Education South Asia Pte Ltd.
- Ornstein, A. C., & Hunkins, F. P. (2018). *Curriculum Foundations, Principles and Issues*. (7th ed.). New Jersey: Englewood Cliffs.
- Tyler, R. W. (1949).(1949). *Basic Principles of Curriculum and Instruction*. Chicago: The University of Chicago Press. ISBN 0-226-82031-9.